

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2020

Núm. 35

Presidència
del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió extraordinària celebrada dia 30 de juny de 2020

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt únic.- Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 10/2020, de 12 de juny, de prestacions socials de caràcter econòmic de les Illes Balears (escrit RGE núm. 9697/20, del Govern de les Illes Balears)..... [2268](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats.

Punt únic.- Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 10/2020, de 12 de juny, de prestacions socials de caràcter econòmic de les Illes Balears (escrit RGE núm. 9697/20, del Govern de les Illes Balears).

El punt únic de l'ordre del dia correspon al debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 10/2020, de 12 de juny, de prestacions socials de caràcter econòmic de les Illes Balears, escrit 9697/20 del Govern de les Illes Balears.

Començam el debat amb una primera intervenció per part d'un membre del Govern per a l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat.

Té la paraula la consellera d'Afers Socials i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tothom un altre pic. Avui defensam el Decret Llei 10/20 per a la seva validació en el Parlament.

El motiu que justifica aquest decret llei és l'entrada en vigor l'1 de juny de 2020 del Reial Decret Llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital com a una mesura econòmica de la Seguretat Social en el règim de prestacions no contributives. Aquest reial decret llei ens obliga a revisar la renda social, la renda mínima d'inserció i, en general, totes les prestacions econòmiques dels serveis socials, i, a més a més, s'ha de fer de forma urgent, perquè si no podrien succeir situacions que segurament ningú d'aquí no desitja.

Per exemple, si no canviem la quantia de la renda social, podríem tractar de forma diferent les mateixes situacions de necessitats econòmiques; així, un ciutadà que cobrés la renda social garantida podria cobrar manco que una persona que cobri l'ingrés mínim vital, tot i que tinguessin el mateix nucli familiar i fossin davant una situació econòmica similar o igual; o podria succeir que deixàssim sense cobertura situacions de vulnerabilitat econòmica que no cobreix l'ingrés mínim vital.

I a més a més, perquè tots aquí som conscients que hi haurà un increment de la demanda d'ajudes econòmiques als ajuntaments a causa de les conseqüències socials i econòmiques que genera aquesta crisi sanitària, era necessari agilitar la concessió d'aquestes ajudes d'urgent necessitat que gestionen els ajuntaments. Per aquests motius es justifica aquest decret llei.

L'aprovació de l'ingrés mínim vital és una excel·lent notícia, i ho és per diversos motius. Primer, perquè aborda un dels déficits estructurals per reduir la pobresa severa del sistema de proteccions socials d'Espanya. Les mesures del sistema espanyol de reducció de la pobresa fins ara, de la pobresa severa especialment, eren ineficients, i eren ineficients per la seva excessiva fragmentació de les prestacions, perquè anaven dirigides a col·lectius molt específics i molt concrets,

i a més entre elles estaven poc articulades; però sobretot és perquè no hi havia una darrera xarxa de suport econòmic a les situacions de pobresa severa. L'ingrés mínim vital ve a millorar aquesta eficiència i a cobrir un d'aquests buits.

També és una bona notícia perquè arriba en un moment molt oportú per reduir l'impacte social i econòmic de la crisi del coronavirus. I també ho és perquè des de l'administració pública, en aquest cas el Govern d'Espanya, es confronta amb la ideologia meritocràcia individualista que converteix els pobres en culpables de la seva sort. Amb l'aprovació d'aquest ingrés mínim vital està implícit que l'origen de la pobresa té causes socials i econòmiques i no és una opció personal.

Des del Govern de la comunitat autònoma valoram molt positivament aquest ingrés mínim vital pel que suposa en relació amb la protecció de la pobresa, però també perquè respon a les peticions que des del Govern vàrem sol·licitar al Govern d'Espanya. En carta enviada el 23 d'abril al vicepresident d'allò social i al ministre d'Inserció i Seguretat Social sol·licitàvem que el futur, avui ja una realitat, ingrés mínim vital fos similar a la renda social garantida, que és el model que vàrem aprovar entre tots l'any 16, perquè la renda social garantida es va aprovar per unanimitat d'aquesta cambra; i vàrem demanar que fos una prestació de dret de caràcter subjectiu, i per tant reclamable davant l'administració i els tribunals, que no estigués subjecta a cap contraprestació per part del ciutadà. Acceptar que per poder ser beneficiari de l'ingrés mínim vital s'hagués de fer per part del ciutadà una contraprestació mitjançant un pla d'inserció social o laboral suposaria limitar o envair les competències autonòmiques reconegudes en el nostre cas per la Constitució i per l'Estatut d'Autonomia.

Els vàrem demanar que hi hagués deures per part del ciutadà: l'ús correcte de la prestació, ser demandant d'ocupació i no poder rebutjar el lloc de feina; que fos una prestació periòdica que es mantengués mentre durés la situació que la va generar; que per al càlcul de l'ingrés no s'haguessin de computar altres prestacions finalistes, com ara per exemple una beca de menjador, com una ajuda econòmica per dependència, o tampoc les rendes de les comunitats autònomes; que l'ingrés mínim vital fos compatible i complementari amb les rendes autonòmiques, en el cas nostre la renda social garantida. Totes aquestes peticions les recull la normativa actual de l'ingrés mínim vital.

Aquesta excel·lent notícia que suposa l'ingrés mínim vital provoca també, com he dit al principi, la necessitat de modificar les nostres prestacions econòmiques, i això és el que avui intentam validar pel Parlament a través d'aquest decret llei. Aquest decret llei modifica la renda social garantida, eleva a rang de llei la renda d'emancipació per a joves extutelats, deroga la renda mínima d'inserció i regula les ajudes de concurrència i les prestacions econòmiques d'urgència que pugui gestionar qualsevol administració pública.

En relació amb la renda social garantida, la renda social garantida és una prestació econòmica en vigor a la nostra comunitat autònoma des de l'any 2016 a través de la Llei 5/2016, de la renda social garantida. Des de llavors se n'han pogut beneficiar un total aproximat de 10.600 famílies a la

nostra comunitat autònoma, sense comptar la renda social extraordinària COVID-19, que no és en aquest còmput de 10.600 persones. La darrera nòmina del mes de juny incorporava unes 8.500 persones, de les quals més de 6.000 eren perceptores de pensions no contributives i més de 2.300 famílies.

Amb la modificació que avui debatem mantenim l'estructura bàsica de la primera renda social, és a dir, segueix essent un dret subjectiu. Continua sense cap contraprestació per part del ciutadà, amb deures per part del beneficiari. Es computa la unitat familiar, i hi ha una quantia base que es veu modificada en relació amb el nombre de membres de la família, i segueix essent subsidiària a qualsevol altra prestació econòmica.

Què es modifica, idò? Doncs bàsicament adaptam a l'ingrés mínim vital. Primer, la quantia; la quantia entre l'ingrés mínim vital i la renda social és diferent; si bé quan es tracta d'adults la diferència entre les dues prestacions, la RESOGA i l'ingrés mínim vital, no és substancial, quan hi ha menors sí que hi ha una diferència considerable. Per exemple, un adult que viu tot sol cobraria a través de la nostra renda social 459 euros, si cobra l'ingrés mínim vital en passarà a cobrar 461. Dos adults, per exemple, cobren de la nostra RESOGA 596 euros; amb l'ingrés mínim vital passarien a cobrar 599 euros. Com es pot comprovar la diferència de quantia entre la RESOGA i l'ingrés mínim vital quan es parla d'adults o quan es tracta d'adults és reduïda, pràcticament no és significativa. En canvi l'ingrés mínim vital dona un major suport econòmic a les famílies amb menors; per exemple una família composta per un adult i un menor via RESOGA cobra en aquest moment 599 euros; la mateixa família que cobra ja aquest mes un ingrés mínim vital cobraria 701 euros. La RESOGA sol tenir en compte la unitat familiar, els membres, sense valorar si eren adults o si eren menors: l'ingrés mínim vital sí que ho té en compte. Pensam que l'ingrés mínim vital tenguí en compte la diferència entre si és un adult o és un menor és una bona mesura, i per això la volem incorporar a la renda social garantida. A més a més amb aquesta protecció a les famílies en què hi ha menors donam compliment a la Llei de famílies i a la Llei d'infància i adolescència en vigor a la nostra comunitat autònoma.

I també canviem en relació amb la quantia com es computa anualment l'apujada de la RESOGA. Fins ara teníem a la nostra llei que seria el 80% de l'IPREM, i amb la proposta d'aquest decret llei feim la referència al mateix còmput que fa l'ingrés mínim vital. Afegim també el mateix coeficient per a cada un dels membres de la unitat familiar fins arribar a un coeficient màxim d'un 2,20. També canviem el temps de residència; la RESOGA actual, o la RESOGA que estava en vigor fins ara, establia que havia de ser tres anys de residència per als perceptors; la proposta actual és d'un any, la mateixa que per a l'ingrés mínim vital.

Es canvien també els perfils dels usuaris: si fins ara la RESOGA establia que ho podien sol·licitar a partir dels 25 anys, ho modificam a partir dels 23 anys igual que ho fa l'ingrés mínim vital. Si la RESOGA de l'any 16 establia que progressivament es podrien incorporar perfils familiars per a la seva percepció, amb l'actual proposta s'incorporen tots els perfils familiars possibles.

I finalment, i també creim que és molt important, donam cobertura a un dels buits que té l'ingrés mínim vital. El reial decret llei estableix en el seu article 8.2 que l'ingrés mínim vital el podran cobrar quan la mitjana mensual del conjunt d'ingressos i rendes anuals computables de la persona beneficiària individual o del conjunt dels membres de la unitat de convivència corresponents a l'exercici anterior sigui inferior a la quantia mensual de la renda garantida que li correspongui. És a dir, manco l'any 2020, que el mateix reial decret llei preveu una excepció, l'ingrés mínim vital el podran obtenir aquelles famílies que l'any anterior a la sol·licitud no haguessin tingut ingressos superiors a l'import de l'ingrés mínim. Ens podem trobar amb famílies que l'any anterior han tingut ingressos, però que per diferents circumstàncies o motius l'any en curs no en tinguin; en aquest cas no tendrien l'ingrés mínim vital, els vendria denegat, i per a aquestes situacions la renda social garantida donarà cobertura.

També hem modificat coses en relació amb l'experiència de gestió de quatre anys de la renda social garantida, especialment pel que es refereix al règim sancionador, i també modificam com es modifica la renda social garantida quan hi ha modificacions de la unitat familiar.

També es constitueix una comissió tècnica, perquè també l'experiència d'aquests quatre anys de gestió de renda social ens dona la saviesa que una llei no pot preveure totes les casuístiques possibles de les situacions familiars i situacions de vulnerabilitat que pateix la població. Per això feim aquesta comissió tècnica que estarà composta per dos representants tècnics municipals, perquè davant situacions excepcionals aquesta comissió tècnica pugui elevar propostes de resolució concretes, i sigui aquesta comissió que pugui determinar si una persona o una unitat familiar que no està prevista a la renda social està en condicions de poder-la cobrar.

El decret llei també preveu la transició de les persones que avui perceben la renda social puguin, si tenen dret, cobrar l'ingrés mínim vital. Així es mantenen els beneficiaris de la nòmina fins que les persones que actualment són a la nòmina de la renda social sol·licitin l'ingrés mínim vital, i els vengui la resolució d'aprovació o no. En el cas que no, haurien de sol·licitar de bell nou la sol·licitud de la RESOGA actual, la de l'any 20, és a dir, la que vol regular aquest decret llei, on es faran les comprovacions oportunes de si hi té dret o no hi té dret. En el cas que sí tenguí dret a l'ingrés mínim vital es produiria la baixa automàtica de la RESOGA.

Per facilitar que aquestes 2.500 famílies de la RESOGA, més totes aquelles que han cobrat la renda extraordinària, més totes aquelles de la renda mínima d'inserció puguin sol·licitar aquest ingrés mínim vital amb la màxima urgència, hem contractat 26 auxiliars administratius que des d'ahir fan feina els quals citaran totes aquestes famílies i se'ls ajudarà a fer aquest ingrés mínim vital.

Un altre tema que regula aquest decret llei és que vol complementar l'ingrés mínim vital. Una de les peticions del Govern al Govern d'Espanya era la possibilitat que la RESOGA pogués complementar l'ingrés mínim vital. Finalment, així ho permet el decret llei de l'ingrés mínim vital,

per tant, aquest decret llei havia de determinar la forma com es podrà complementar.

Amb aquest decret llei, per una banda, es consolida el complement de les pensions no contributives, els perceptors de les pensions no contributives, és a dir, els majors de 65 anys, per tant, pensionistes de jubilació i les persones amb una discapacitat igual o superior al 65%, és a dir, els col·lectius més vulnerables, tenguessin garantit per llei aquest complement, nosaltres ho considerem absolutament oportú. Si finalment es valida aquest decret llei es podrà establir per rang de llei aquest complement. I la proposta que tenim damunt la taula és que sigui amb el màxim que permet la Llei de la Seguretat Social, que és amb un 24,90%.

Som la primera i crec que l'única comunitat autònoma que complementa les pensions no contributives. Això suposa per a cada preceptor de pensió no contributiva un augment entre un 25 i un 30%.

També ordenam, però, com es poden complementar les unitats familiars que són preceptores de l'ingrés mínim vital i com es poden complementar amb la RESOGA. I ho fem amb la proposta que sigui mitjançant la Llei anual de pressuposts i es tenguí en consideració les circumstàncies econòmiques: l'evolució de l'economia, les polítiques públiques d'ocupació, la inflació, la demanda d'ocupació, la mateixa evolució del perfil d'unitat familiar al qual arriba aquest nou ingrés mínim vital. Es crea, per tant, una comissió interdepartamental per tal de fer propostes i avaluar els possibles complements econòmics de futur.

En relació amb la renda d'emancipació, la renda d'emancipació que està en vigor a la nostra comunitat autònoma des de l'any 2016 ha d'estar regulada per decret, amb aquesta modificació l'elevam també a rang de llei. També equipararà la quantia de la renda d'emancipació a l'ingrés mínim vital. No tendria explicació que un jove de 23 anys cobrés una quantia perquè té un ingrés mínim vital i un extutelat de 20 anys una de diferent. Per tant, elevam els 430 euros a 460 euros actuals i així equiparam la renda d'emancipació a l'ingrés mínim vital. Aquesta renda d'emancipació des que es va aprovar a l'any 2016 n'han estat beneficiaris uns 300 joves, la darrera nòmina ha estat per a 200 joves.

Aquesta renda sí està condicionada que el jove realitzi adequadament un pla educatiu individual i aquesta condició d'aquest pla individual, que se segueix a través dels educadors i dels treballadors socials que elaboren aquest pla conjuntament amb el jove, és la condició i l'eix vertebrador del seu procés d'emancipació.

També, si finalment es vota la seva validació, tendrem regulats a la nostra comunitat autònoma dos blocs de prestacions de caràcter social, molt utilitzables pels serveis socials municipals, però que a dia d'avui no estan ni definides ni caracteritzades i la seva aplicació resulta excessivament subjectiva.

Era urgent regular i normalitzar perquè sabem que seran unes de les prestacions que les administracions públiques faran

reduir de forma massiva per reduir les conseqüències socials i econòmiques sobre les famílies que ha generat aquesta crisi sanitària.

Les prestacions econòmiques de concurrència. Les prestacions econòmiques de concurrència per necessitat social el més important d'aquest decret és que no siguin valorades com a subvencions i siguin valorades com a prestacions econòmiques, amb criteris pressupostaris limitats, no com, per exemple, la RESOGA que no té un criteri limitat pressupostari, perquè és un dret subjectiu. Limitat a les quanties consignades i amb criteris de prelación i mitjançant convocatòria pública. I vostès diran, això és molt semblant a una subvenció! Efectivament, és molt semblant a una subvenció i ho utilitzen moltes administracions públiques, especialment els consells i els ajuntaments, perquè sigui una subvenció. Però resulta que si no ho modificàvem el perceptor ho havia de declarar a Hisenda quan feia la declaració d'Hisenda. Ens podíem trobar el cas que els consells insulars, que fan ajudes econòmiques per comprar ulleres, per exemple, el perceptor que rep aquestes ulleres, o la quantia econòmica per poder rebre aquestes ulleres l'havia de declarar a Hisenda. Amb aquesta modificació les caracteritzem com a prestacions econòmiques i l'usuari no ho ha de declarar.

Després hi ha les prestacions econòmiques d'urgència social classificades com a bàsiques, d'emergència i de suport a la inclusió i a la inserció. Les bàsiques queden definides com a pròpies dels serveis comunitaris bàsics, són les típiques d'ajuda a un lloguer o a un rebut de llum, a un rebut d'aigua, una ajuda econòmica d'urgència, a comprar material per a recent nat, són les ajudes típiques i tòpiques que fan els serveis comunitaris bàsics. Estan dirigides, per tant, a cobrir mancances i que requereixen una urgència. Amb aquesta regulació d'aquestes prestacions bàsiques apoderam els serveis socials dels ajuntaments i els seus tècnics, serà suficient una valoració professional d'un treballador social perquè pugui justificar que aquesta persona pot rebre 400 euros, 300 euros, 200 euros, el que ell consideri, per fer front a una situació de necessitat i d'urgència. A més, obligam els ens locals que en el seu còmput pressupostari anual hi hagi una partida per fer front a aquestes situacions. Això de fet ja es fa, però ara ho regulam legalment.

Les d'emergències. Ens donam una regulació necessària perquè no la tenim per poder actuar davant situacions sobrevingudes que ningú no espera, com per exemple la riada que va succeir a Sant Llorenç. Vàrem donar unes ajudes econòmiques, el Govern de les Illes Balears va donar unes ajudes econòmiques molt ràpides, que en deu dies les varen cobrar tots els afectats, que era un màxim de 6.000 euros per poder cobrir les necessitats bàsiques davant el que havia passat, que molta gent ho havia perdut tot. En això vàrem haver d'improvisar molt, vàrem haver de fer decrets lleis de forma molt improvisada, i ara amb aquesta regulació ho podem gestionar de forma ordenada.

Finalment, les de suport a la inserció i a la inclusió social les quals podran ser tramitades per qualsevol administració pública. Això, per exemple, en aquest moment no les tenim regulades, cada consell ho fa de la manera que pot, per exemple són ajudes que ja estan en marxa com, per exemple, les ajudes econòmiques a les famílies d'acollida, o futures ajudes

econòmiques a les famílies de declaració de risc, o per fer programes concrets d'ajudes a col·lectius específics, per exemple als sense sostre, a inserció de les dones que exerceixen la prostitució. Tot això no està reglamentat i segurament serà molt necessari que es reglementi per donar cobertura a ajudes concretes o a situacions concretes.

Des de l'aprovació d'aquest decret llei per part del Govern, de la Conselleria d'Afers Socials i Esports, hem mantingut reunions amb tots els ajuntaments, avui es fan les darreres, i l'acceptació per part dels treballadors comunitaris ha estat molt positiva.

Queda derogada la renda mínima d'inserció, la renda mínima d'inserció que està regulada per decret llei des de l'any 2001. Quan es va aprovar la renda social garantida ja es va explicar que la renda mínima d'inserció gradualment havia de reduir-se, de fet, així ha estat. La RESOGA, la renda social garantida, ha anat suplint la renda mínima en totes aquelles unitats familiars en situació de vulnerabilitat econòmica o de pobresa estructural crònica. Han estat diversos els anys que des de l'any 2016 els consells insulars han tornat part del pressupost assignat per la renda mínima que el Govern els havia transferit durant l'any.

Els perfils dels perceptors de la renda mínima eren cada vegada manco famílies i més persones totes soles entre 25 i 45 anys, que abans no podien cobrar la renda social garantida i que ara podran cobrar la renda social garantida i l'ingrés mínim vital.

Amb l'aparició de l'ingrés mínim vital, amb el manteniment de la renda social garantida, amb la modificació dels requisits de la renda social dels 25 als 23 anys, de tres anys de residència a un any de residència, amb la capacitat que es dona als consells i als ajuntaments de fer prestacions pròpies a través de les prestacions econòmiques d'inserció i d'inclusió la renda mínima d'inserció no té recorregut.

Hem de tenir a la nostra comunitat autònoma rendes i prestacions per cobrir la pobresa estructural i la sobrevinguda, això són la RESOGA i l'ingrés mínim vital, programes d'inclusió i inserció dirigits a col·lectius específics i que si és necessari es puguin remunerar o no, això són les ajudes de suport econòmic a la inserció i a la inclusió social, que ho podran fer ajuntaments, consells i Govern, i també ajudes econòmiques puntuals per cobrir necessitats concretes.

Aquesta és l'estructura que regula aquest decret llei i avui ens agradaria que es validés en aquest parlament.

El Govern hagués pogut tenir la temptació que si ja hi ha ingrés mínim vital derogar la RESOGA i no ho ha fet, ben el contrari, ha consolidat el complement de les pensions no contributives i preveu com complementar altres situacions a un futur. Hagués pogut no modificar la RESOGA i que es poguessin trobar situacions no cobertes i no ho ha fet. Hagués pogut justificar que, ja que l'ingrés mínim vital preveia ajudes als joves de 23 anys, baixar de 25 a 23 anys la renda d'emancipació i no ho ha fet, perquè sabem que hi ha joves que no es podran acollir a l'ingrés mínim vital.

Aquest govern hagués pogut no regular les ajudes d'urgència dels ajuntaments perquè fossin més àgils i no ho ha fet. Ara es podran donar amb més rapidesa perquè el compromís de lluitar contra la pobresa i de reduir el patiment que genera la vulnerabilitat econòmica és una de les prioritats del Govern i per això aquest decret llei.

És difícil no validar aquest decret llei que protegeix els més vulnerables, que continua avançant en la lluita contra la pobresa. Sols els que volen ignorar respostes viables i reals per lluitar contra la pobresa, sols els que es volen refugiar en la retòrica no facilitaran avui la validació d'aquest decret. Perquè és un bon decret, perquè està dirigit als col·lectius vulnerables el Govern demana la seva validació.

Gràcies per la seva atenció.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Ara, per organitzar el debat, demanaria als grups parlamentaris si volen intervenir en el torn a favor o en contra o simplement fer una fixació de posició. Partit Popular?

LA SRA. RIERA I MARTOS:

A favor, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari VOX?

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Fijación de posiciones.

EL SR. PRESIDENT:

Ciudadanos.

EL Sr. GÓMEZ I GORDIOLA:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

El Pi?

LA SRA. PONS I SALOM:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Unidas Podemos?

LA SRA. MAYOR I ABAD;

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

MÉS per Mallorca?

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Mixt?

LA SRA. FONT I MARBÁN:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CANO I JUAN:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Idò començam les intervencions dels grups parlamentaris en torn a favor. Començam pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Bon dia a totes, a tots. Sra. Consellera, l'he escoltada molt atentament de la mateixa manera que ens hem estudiat i hem analitzat el decret que va aprovar el Govern i que es va publicar fa escassament quinze dies.

No som davant un decret d'urgència, de mesures urgents socials, no som davant d'un decret de mesures econòmiques derivades de la pandèmia, som davant un macrodecret, som davant un decret que significa una reforma completa de la regulació de les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarca a l'àmbit dels serveis socials de les Illes Balears.

Regula el què, el com i el qui dels serveis socials i tot això en 87 articles, 5 disposicions addicionals, 3 disposicions transitòries i dues finals.

En definitiva, aquest decret és un nou marc legislatiu dels serveis socials regulador de totes les prestacions socials i ho fa via decret i ja en van massa, Sra. Consellera, n'hem perdut el compte.

La justificació que ens ha dit del decret, sincerament, just s'aguanta, just s'entén si després aquest decret passa a tramitació com a projecte de llei, que sí ho entendríem, perquè el que no entenem és que via decret es reguli tot el marc legislatiu de totes les prestacions socials, econòmiques, de totes... que tenen a veure i que finançaran el Govern de la comunitat autònoma, els consells insulars i els ajuntaments i tot això, que, a més, ja parlarem ara de tota la normativa que deroga, es faci via decret.

Creiem, i vostè ho sap perfectament, que s'hauria d'haver tramitat com a llei, s'hagués pogut fer un decret transitori, s'hagués pogut fer perfectament un decret transitori i després fer una llei, una marc legislatiu que perfectament inclogués en un temps continuat les aportacions, que són moltes per fer, per part dels consells insulars i per part dels ajuntaments.

S'ha fet aviat, s'ha fet corrensos, Sra. Consellera, i vostè ho sap perquè dues converses amb els consells insulars no és la participació dels consells insulars.

Per tant, nosaltres creiem que aquest decret no tocava fer-lo d'aquesta manera i no es pot reformar tot el marc legislatiu via decret.

S'ha aprovat acceleradament a remolc de l'aprovació del Govern de l'Estat de l'ingrés mínim vital que implica la derogació de totes les normes de rang igual i inferior a aquest decret, com per exemple la 5/2016, de la renda social garantida; el Decret 117/2001, que regula la renda mínima d'inserció; el Decret 52 que és la renda de persones en procés d'autonomia personal, que és la renda d'emancipació, ho deroga tot i ara només tendrem aquest marc legislatiu.

Per tant, avui validam un nou model de prestacions socials i econòmiques a les Illes Balears que s'ha aprovat sense comptar amb les aportacions i sobretot sense el consens de les principals institucions afectades que són els consells i els ajuntaments, i el que és pitjor, sense donar-los cap tipus d'informació del document a aprovar almanco als ajuntaments.

Jo ahir vaig fer més de deu cridades, Sra. Consellera, no vaig trobar ni un batlle que n'hagués tengut coneixement que no hagués estat pel BOIB. Quan es va publicar evidentment sí que en varen tenir coneixement, però afecta directament els serveis socials dels ajuntaments, que ara, i vostè ho sap, estan desbordats, i no en tenien coneixement per part de la seva conselleria. No han fet aquest comunitat. Però no només això, vaig parlar amb la FELIB, ni tan sols amb la FELIB varen aprovar o varen arribar o intentar trobar consensos per aprovar aquest document, dit d'ahir horabaixa.

Una de les més rellevants característiques -i vostè ho ha dit- és que desapareix la renda mínima d'inserció dia 31 de desembre d'enguany, competència directa dels consells insulars i que encara ahir esperaven una instrucció clara d'aquest decret. Sí, Sra. Consellera, i vostè ho sap.

És curiós que els que s'omplen la boca de federalisme interior i respecte per les competències de les administracions ara aproven la centralització dels serveis socials a Balears i la retallada de recursos als consells insulars i vostè ho sap, retallada a consells insulars.

Quan es va aprovar la renda social garantida el 2016, el nostre grup no va presentar cap esmena a la totalitat i a més va participar activament amb 20 esmenes a la tramitació com a llei. I nosaltres defensàvem que la gestió l'havien de dur els consells per aprofitar la mateixa estructura de la valoració de la renda mínima d'inserció, com també que hauria d'anar acompanyada d'un paquet de mesures per ajudar al beneficiari a sortir d'una situació de vulnerabilitat. He de dir que no ens

varen aprovar cap esmena ni una i així hem tengut la renda social garantida aquests anys.

Vostè en aquest sentit sostenia en aquell moment que la renda social no era un instrument de reinserció social, que evitaria el deteriorament i marginació de les famílies, però que no estava dirigida a la reinserció social, competència dels consells insulars, deia vostè, a l'any 2016, i que continuava amb la renda mínima d'inserció, mai en cap moment i ahir horabaixa vaig llegir el *Diari de Sessions*, mai en cap moment vostè no va dir que desapareixeria, una cosa és la disminució i l'altra és la desaparició que han fet de la renda mínima social... renda mínima d'inserció al cap de quatre anys.

Per tant, podem afirmar que amb la desaparició d'aquesta desapareix també a la nostra comunitat autònoma la principal eina d'inclusió que hem tengut els darrers vint anys.

En conclusió, som davant d'una clara retallada del Govern, que suposarà un estalvi de 4 milions d'euros als consells insulars, d'aquest pressupost de l'any 2020, 4 milions d'euros del Govern varen anar als consells insulars. Per tant, una clara retallada de 4 milions d'euros als consells insulars, clara retallada que no anirà directament als consells insulars, anirà a totes aquelles persones que ara rebien una renda mínima d'inserció, perquè molts no tendran ni RESOGA, ni tendran ingrés mínim vital, i sobretot el que aquí no queda clar és si tendran formació i un itinerari d'acompanyament que ara els garantia la renda mínima d'inserció.

Tots els perceptors de renda mínima d'inserció sabem que hauran de demanar ingrés vital, però tots la tendran? També sabem que no, que no la tendran tots. Nosaltres ens temem que les institucions insulars hauran de crear nous recursos i hauran de fer a càrrec dels seus pressuposts i que no podran destinar aquests recursos que ara hauran de destinar a aquests recursos dels més vulnerables, no ho podran fer a residències o a menors.

Vostès divideixen les prestacions socials en tres grans grups, i vostè abans ho deia, les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, que ara les persones a les Balears en tendran dues, tendran l'ingrés mínim vital, o tendran la RESOGA, i la RESOGA vostès el que fan és equipar-la a les quantitats de l'ingrés mínim vital, per tenir dret a la RESOGA evidentment primer han d'haver demanat l'ingrés mínim vital i, una vegada els ho han desestimat, si aquestes persones han tengut una pobresa sobrevinguda, com vostè deia, doncs tendran dret a aquesta RESOGA. Evidentment, han d'acreditar una residència d'un any a les Balears i està empadronats a un municipi.

Nosaltres estam d'acord, però no ens sembla bé de quina manera s'ha fet i que no anem a la dignitat de la persona i que no anem a la inclusió de totes i cada una de les persones, i m'explicaré, segur que vostè m'entendrà.

El segon gran bloc són les prestacions de caràcter econòmic de concurrència competitiva i evidentment aniran a càrrec o aniran finançats amb els pressuposts de cada una de les administracions que les convoqui, en aquest cas si les convoca els consells insulars o si les convoca els ajuntaments, però en

cap cas no diu que el Govern de les Illes Balears per als temes d'inclusió i vulnerabilitat es farà càrrec del finançament d'aquestes convocatòries, no ho diu, hauran de ser en el cas que els consells insulars vulguin fer qualche tipus d'aquestes prestacions socials, ho haurien de fer a càrrec del seu pressupost. Això és el que diu el seu decret.

I la tercera de les prestacions són prestacions de caràcter econòmic, d'urgència social, que es financen de la manera següent: unes, les de caràcter bàsic, a través dels ajuntaments, que aquest decret no recull cap tipus d'ajuda per part del Govern als ajuntaments perquè facin front al pagament i a la tramitació de totes les ajudes, perquè ara tot el pes cau sobre els ajuntaments i sobre els serveis socials dels ajuntaments, sí, la tramitació de l'ingrés mínim vital, la tramitació de la RESOGA, la tramitació..., -vostè ho sap-, són els serveis socials, i sinó els ho diguin a Palma, que els té ben a prop i li ho diran, tot cau sobre el pes dels ajuntaments, i és així, i els ajuntaments no han participat en cap sentit en aquest decret.

Després evidentment aquest decret recull, com vostè deia abans, la renda d'emancipació que deroga el decret que s'havia aprovat i ara la contempla amb aquest decret, que l'equipara amb 461 euros a l'ingrés mínim vital, i també fan un complement a les rendes no contributives. En aquests dos aspectes nosaltres estam totalment a favor.

Principals problemes que hi veiem, que ara, a dia d'avui, ara, en aquests moments, les persones que cobraven fins al mes passat la renda mínima d'inserció, no sabem si els consells la podran seguir pagant o no, perquè el decret deixa clarament que els consells podran seguir pagant la renda mínima d'inserció fins dia 31 de desembre, sempre i quan hagi estat desestimat l'ingrés mínim vital. I mentre, Sra. Consellera, quan no tenim resolució, què fan els consells insulars? Els tècnics no ho saben...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -d'acord, està resolt d'ahir, idò, avui de matí encara no hi estava, bé, avui de matí encara no hi estava, avui de matí encara no hi estava, no, fa una hora no hi estava, avui de matí no, fa una hora encara no hi estava. Tant de bo, tant de bo almanco aquestes persones que tenen renda mínima puguin cobrar fins a 31 de desembre! Vostè diu que ara..., fa una hora no hi estava, ara diu que sí, d'acord.

I a partir de dia 31 de desembre? I a partir de dia 31 de desembre què fem amb aquestes persones? A partir de 31 de desembre..., no, n'hi haurà moltes que no tendran ni ingrés mínim vital, ni RESOGA, què fem amb aquestes persones? I les tallam totes les ajudes que donàvem en formació, itineraris i acompanyament, els les tallam? Sí els les tallam, sí els les tallam, no tendran recursos i els les tallarem.

(Remor de veus)

Miri, nosaltres li direm ben clar, si haguéssim de posar un titular a aquest decret d'avui: és una oportunitat perduda, Sra. Consellera, una oportunitat perduda. Aquesta comunitat autònoma ja és la primera *de facto* amb més persones amb risc d'exclusió social de tota Espanya. Segons Càritas, a una

intervenció que vàrem tenir la setmana passada, ja són prop de 400.000 persones a Balears que es troben en risc d'exclusió social. Tots els partits de la cambra signàrem el Pacte per la inclusió, el febrer del 2020, amb EAPN, que contemplava la creació d'una comissió, precisament, aquesta comissió hauria anat molt bé que hagués pogut treballar amb un nou model de serveis socials, perquè és el que fem aquí, aprovam un nou marc legislatiu, no fem un decret qualsevol, ara modificam tota la legislació vigent fins al dia que es va aprovar aquest decret quant a serveis socials.

Idò per què firmam pactes, com el Pacte de la infància, com el Pacte amb EAPN, per què diem que farem comissions i per què no tots junts no fem feina amb aquest document? Per què no ho han fet, Sra. Consellera? Hi havia maneres de fer-ho, sap que tenim la mà estesa, i vostè ho sap.

La nostra preocupació sincera del nostre grup parlamentari és la cronificació i l'augment de la pobresa a Balears els darrers anys, i és així, aquesta és la nostra preocupació. I sincerament, amb aquest decret no veiem que ajudin, no ho veiem. Balears té una particularitat pròpia i és que el gran problema que tenim de les persones que entren en exclusió social són persones que tenen feina uns determinats mesos de l'any. Tenim dos problemes a Balears greus, greus: que fan que any rera any, per moltes ajudes que donem, perquè 10.000 RESOGA, molt bé 10.000 RESOGA, però 10.000 RESOGA no ens ajuden a 200, a 300, o 400.000 persones les quals, una vegada han pagat el lloguer, o habitatge o amortització de crèdit i subministres, no els queden més que 400, 500, 300 euros per arribar a final de mes. Són totes aquelles persones que no poden demanar un ingrés mínim vital, que no poden demanar una RESOGA, no ho poden demanar, perquè tenen uns ingressos suficients que fan que no ho poden demanar, perquè tenen un crèdit gran, o un pagament de lloguer gran. Però just tenen una via, una via per poder menjar, que és anar a cercar una borsa de menjar. I, malauradament, Sra. Consellera, i crec que vostè estarà d'acord amb mi, que no podem estar contents que les cues de menjar s'hagin triplicat ara en aquest moment, no podem estar contents que la solució de la conselleria sigui posar una subvenció damunt la taula de 280.000 euros a entitats que s'han vist desbordades de la gent que demana menjar.

Per tant, sincerament aquest decret no ajudarà a aquestes persones, aquest decret no ajudarà les persones amb risc d'exclusió social, no els ajudarà. Hi ha mesures necessàries? Sí, li dic que sí, però no és un bon decret, no és el decret que necessiten les Illes Balears, Sra. Consellera, és una gran oportunitat perduda.

Jo esper, i li dic sincerament, encara no ho sé perquè no he parlat amb ningú del Govern, no he parlat amb vostè i no li he demanat, ho hauria pogut fer abans de pujar a aquesta tribuna, esper que es tramiti com a llei, ho esper sincerament perquè és que sincerament no ho entendria, han derogat dues lleis que totes dues juntes tenien 45 articles i ara aprovam un decret que en té 87. Estam aprovant el futur dels serveis socials de les nostres illes, tocant les competències dels consells, dels ajuntaments, del Govern, tot, sí vostè ho sap, bé, doncs, segons l'Estatut d'Autonomia, avui de matí tocaven totes aquestes competències, ara diu que no, perquè les competències

d'exclusió social i d'inserció social són dels consells i amb aquest decret les regulam, Sra. Consellera, -d'acord, doncs no.

Miri, sabem també que Intermón Oxfam ens va dir la setmana passada que érem la comunitat autònoma on més augmentava la pobresa, nosaltres creiem que és una oportunitat perduda i li diré per què. Ara era el moment tal vegada d'unificar RESOGA i la renda mínima d'inserció. Era el moment de fer una cosa nova, si haguessin volgut continuar amb la RESOGA, haguessin continuat amb la RESOGA, però s'hauria pogut fer un mixt i s'hauria pogut fer un mixt no perquè... per què li dic això? I vostè m'entén perfectament, d'ajuntar la renda mínima d'inserció i la RESOGA, per què? Per no deixar ningú enrera.

Vostès d'aquesta frase n'han fet un eslògan i no és cert, és una mentida. Amb aquest decret malauradament, quedarà molt gent enrera i si no queda enrera, serà a costa del pressupost dels ajuntaments o a costa del pressupost dels consells insulars, només queda aquesta opció. O si no vostè digui'm, o contesti'm qualsevol dels grups que donen suport al Govern, si després el Govern en els pressuposts de l'any que ve, d'aquests 4 milions d'euros que ara lleva als consell insulars amb la renda mínima d'inserció ho donarà en ajudes o subvencions als consells perquè puguin fer feina dins inserció, o ho donarà en ajudes als ajuntaments perquè també puguin fer feina en inserció. Això ens interessa a nosaltres, si no, no la creuré, que no volen deixar la gent enrere.

Hi ha coses bones d'aquest decret? Sí. Era necessari regular perquè ens hàviem d'adaptar a l'ingrés mínim vital? Sí, té raó. Aquesta és la manera? No, i si es tramita tot via decret, de cap de les maneres, de cap de les maneres!, Sra. Consellera, i vostè ho sap. Aquí han de participar més els ajuntaments, han de participar més els partits polítics, han de participar més les entitats. I, si no, escoltin, no sé què fem els partits que hem signat innocentment, i perquè creiem que hem d'estar devora el Govern i creiem que tots hem d'aportar, amb EAPN una comissió per al pacte a favor de la inclusió...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, hauria d'acabar.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... perquè en aquest decret el que no està contemplat enlloc, Sra. Consellera, i vostè ho sap, és precisament la inclusió.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Ara correspon el torn al Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Mayor.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Bon dia a tothom. És una plaer recomençar la sessió plenària presencial amb el debat i votació sobre la validació o

derogació del Decret llei 10/2020, de 12 de juny, sobre prestacions socials de caràcter econòmic de les Illes Balears, un recurs que reforça l'escut social de la nostra comunitat autònoma.

És prioritari i essencial per a la població de Balears abordar de manera ràpida i eficaç les problemàtiques que afecten els fenòmens estructurals com la pobresa, l'exclusió social o les situacions sobrevingudes, situacions d'emergència amb importants repercussions socials i econòmiques com la produïda per la pandèmia provocada per la COVID-19.

Aquest decret té com a objectiu complementar les prestacions socials econòmiques de les Illes Balears amb l'ingrés mínim vital ampliant la xarxa de protecció social de la població, adaptant un nou marc legislatiu i normatiu de les prestacions socials de caràcter econòmic de les nostres illes.

L'augment de la pobresa i del nombre de persones en risc d'exclusió social a les nostres illes és una de les greus conseqüències que està deixant l'actual crisi econòmica i sanitària. Abans d'aquesta crisi sanitària la comunitat autònoma de les Illes Balears ja afrontava dificultats per eliminar la xacra de la pobresa a la nostra societat, agreujades per la mala gestió de les polítiques fetes en la recuperació de l'anterior crisi, recuperació que es va basar, entre altres, en una precarietat de les condicions laborals, econòmiques i socials del nostre país. La població de Balears ha hagut de fer front a salaris baixos, increment del preu de l'habitatge o de lloguer, o l'augment dels costos de les vides a les nostres illes, entre d'altres, el que ha provocat un alt índex de pobresa a les nostres illes.

Les conseqüències que està tenint aquesta crisi sanitària, econòmica i social provocada per la COVID-19 agreugen o empenyen a una situació de vulnerabilitat una part de la població a les Balears. Això fa que sigui necessari enfortir l'escut social a la població. Aquest decret és una mostra clara que aquest govern prioritza les polítiques socials. Posem en valor la ràpida resposta de la Conselleria d'Afers Socials a adequar la normativa i la legislació de les prestacions socials de caràcter econòmic a la realitat actual de les nostres illes, complementant així amb l'ingrés mínim vital, rapidesa que permet donar una màxima cobertura de les prestacions a la població que està en risc de pobresa o en situació d'exclusió social.

La Sra. Consellera Fina Santiago ha detallat extensament totes les mesures i els destinataris d'aquest decret, un decret estructurat per quatre títols amb 87 articles, regulant així les prestacions socials de caràcter econòmic en l'àmbit dels serveis socials de les Illes Balears, regulant les prestacions de dret subjectiu que s'inclou en la renda garantida, el complement de les pensions no contributives i la renda d'emancipació de joves que han estat sotmesos a mesures de protecció de menors. També regula les prestacions econòmiques de dret de concurrència, i per acabar regula les prestacions econòmiques d'urgència social, que tenen per objecte l'atenció de necessitats socials derivades de situacions d'urgència social, classificant-la en tres tipologies: ajudes bàsiques, d'emergència i de suport; totes elles tenen en comú la resposta dels poders públics a situacions de la necessitat puntual, urgent i de subsistència.

Volem destacar mesures com la reducció i la rebaixa de requisits per optar a les prestacions, com la rebaixa de tres a un any del requisit de residència, i la rebaixa de 25 a 23 anys per sol·licitar la renda social garantida o renda d'emancipació de joves tutelats, augmentant la quantia a rebre per la prestació. També es milloren les quanties de la renda social garantida, la RESOGA, amb especial atenció als nuclis familiars amb menors, dones víctimes de violència de gènere, i complementa les pensions no contributives.

Volem destacar també la creació de la comissió tècnica de la renda social garantida, que valora periòdicament la implantació d'aquesta prestació.

Amb aquest decret enfortim l'estat de benestar de Balears destinant més pressupostos a polítiques socials. Hem gestionat aquesta crisi posant la vida de la gent al centre de les polítiques per tal de protegir el benestar de la ciutadania; ho hem fet creant un escut de protecció de treballadors, autònoms i PIME, prohibint els acomiadaments, donant cobertura de prestacions, donant cobertura econòmica a més de 3 milions de treballadors mitjançant ERTO, cobertures amb prestacions a treballadors temporals o a cuidadores de la llar. Ho hem fet també creant un escut a l'habitatge prohibint els desnonaments, donant moratòries per lloguer i hipoteques; prohibint els talls de subministraments com llum, aigua, gas o telèfon; i, per suposat, creant un escut social. Entre altres mesures s'han fet campanyes d'aliment i suport als col·lectius de la població vulnerable de Balears. S'han reforçat econòmicament els consells i els ajuntaments per a la cobertura de les necessitats bàsiques de la població, un escut social que al nostre país es fa realitat amb el nou dret social, amb l'entrada en vigor de l'ingrés mínim vital, un ingrés subjectiu que fins ara havien assolit algunes comunitats autònomes, com és el cas de les Illes Balears.

El Govern progressista de l'Estat des del passat 1 de juny ha assumit la necessitat de posar un marc normatiu genèric per a tot l'Estat per implementar les prestacions de l'ingrés mínim vital per als que menys tenen per protegir les famílies.

En el primer mes del nou dret social un total de 617 llars de Balears han rebut la prestació, llars on viuen més de 2.200 persones; en concret són 974 adults i 1.311 menors. Ahir mateix la Direcció General d'Assumptes Socials deia que els càlculs són de 2.377 famílies que van rebre la RESOGA el mes de maig, i els 1.113 perceptors de la renda mínim d'inserció són els que hauran de realitzar la sol·licitud per optar a l'ingrés mínim vital. En total més o menys es calcula que siguin unes 3.500 peticions que es realitzin les properes setmanes.

Per altra banda les comunitats autònomes coneixen la seva realitat. Poden complementar les mesures per garantir una major cobertura per a l'escut social. Com no podia ser d'una altra manera, la comunitat autònoma de les Illes Balears aposta per ampliar la cobertura social com amb aquest decret llei, que complementa el catàleg de prestacions econòmiques socials a Balears per cobrir les necessitats bàsiques de totes les persones. A causa de la crisi sanitària de la COVID-19 les administracions en tots els nivells han de donar garanties i oportunitats perquè la ciutadania pugui sortir endavant, i també han de protegir les persones que pitjor ho estan passant a través de prestacions econòmiques.

És conegut per tothom que Unidas Podemos va néixer per la necessitat de transformació social de les polítiques d'aquest país, una eina per convertir les reivindicacions de la societat en polítiques reals. Després de cinc anys som el que fem, no el que diem.

Ens deien que no es podia apujar el salari mínim interprofessional i ho vam fer possible. Ens deien que per sortir de la crisi s'havien de salvar els bancs i aplicar retallades a la ciutadania; ara estem demostrant que és possible sortir de la crisi protegint l'estat del benestar de les persones, i ho fem possible en construir una xarxa d'escut social per garantir el benestar, tant al Govern de l'Estat com a la nostra comunitat autònoma.

Es diu que la pobresa és una opció política i aquest govern demostra que la seva opció política és la justícia social. Les mesures de prestacions socials econòmiques, com l'ingrés mínim vital o el Decret llei 10/2020, són mesures de justícia social, però també d'eficiència econòmica; són mesures de justícia social per la redistribució de la riquesa, perquè els recursos que aportem entre tots a les arquitectures públiques serviran en major mesura per aportar als que menys tenen.

És també un instrument especialment útil per lluitar contra la pobresa infantil i per garantir que tots els nens i nenes poden créixer a llars que disposin d'uns nivells mínims d'ingressos per mantenir la dignitat.

A més, les prestacions que arriben a les llars no acabaran a paradisos fiscals sinó que aniran directament al consum, al petit comerç, per a la compra de la fruita, del pa, de la llet o de les necessitats del dia a dia a una llar, permeten així que empreses i autònoms continuïn facturant. Així que també les prestacions contribueixen a ajudar a la recuperació econòmica.

Aquestes prestacions el que fan és acomplir la Constitució Espanyola, l'article 41 obliga els poders públics a garantir l'assistència i prestacions socials suficients en situacions de necessitat, és a dir, ens obliga a garantir la protecció social.

És un èxit, per tant, la protecció de l'escut social de tots els col·lectius de la societat civil, dels treballadors i treballadores dels serveis socials públics que durant molts d'anys han demandat que les institucions públiques adoptin mesures de prestacions socials econòmiques per tal de garantir uns ingressos mínims a la població. Una societat amb un escut social garantit és una societat més lliure, més feminista i més equitativa.

Senyores i senyors diputades, no ens enganyem, amb un escut social no és suficient per aturar la pobresa. Per això, el Grup Parlamentari Unides Podem estarem al costat del Govern per continuar protegint el benestar, la salut pública, la salut pública de la població, reactivar l'economia de forma segura i protegint l'educació. Hem de potenciar l'economia circular, un nou model de consum lligat a la proximitat, la innovació i l'impuls de nous sectors; modernització de les indústries i dels sectors tradicionals, i recuperació del teixit industrial així com impulsar la transició energètica, l'economia verda i l'economia blava per tal de protegir que ningú no quedi enrere.

Per les dones, per les víctimes de violència masclista, per les famílies, pels infants, pels adolescents, per la inserció, per la formació laboral, pels pensionistes, per l'emancipació dels joves, per l'enfortiment de l'estructura social balear, per la lluita contra la pobresa, en definitiva, per no deixar ningú enrere votarem a favor de la tramitació del Decret llei 10/2020, de 12 de juny.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Mayor. Correspon ara el torn d'intervenció del Grup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, presidenta. Sra. Mayor, si jo no li digués qualque coseta ara semblaria que he estat dormint i no l'he escoltada i la veritat és que ha retroalimentat encara un poquet més el Govern, l'exposició de la consellera, natural, o els partits que donen suport, però hi ha hagut un moment que he hagut de llevar el plantejament de l'ideari del seu grup de l'exemple de qui és encara el líder del seu grup, en tot el que ha reconegut del tema de model i exemple. Punt i a part. Només fer aquesta referència perquè sinó semblaria que no hem escoltat aquesta cambra.

Entrant ja dins el debat d'aquest decret, jo em deman, consellera, si qualque pic en qualque moment a aquesta cambra vostès duren qualque projecte de llei sobre el que regulen plantejaments tan prou importants com els serveis socials. I no han de ser els grups parlamentaris els que forcin, ja en duem un, que es puguin tramitar per projecte de llei. El meu grup parlamentari demanarà que es tramiti així per la prou importància que té el contingut d'aquest decret, i que han esmentat altres intervencions, i que jo també en faré cinc cèntims, perquè consider que la participació sobre aquests temes que regulen no tan sols ha de ser amb el consens amb tot el sistema comunitari de prestacions i amb els ajuntaments i amb els consells sinó que a aquesta cambra amb aquests grups parlamentaris.

Em consta també que hi ha hagut interlocució amb el tercer sector que té concertats els serveis que es presten..., molts de serveis que es presten conjuntament a la comunitat autònoma, però evidentment entenem que aquests grups parlamentaris també tenim i és aquesta cambra on també hi ha de participar en aquesta modificació normativa substancial que es fa.

Miri, el nostre grup parlamentari donarà suport a la validació d'aquest decret llei per responsabilitat i evidentment per coherència, perquè entenem que en la conjuntura en què estam, en la que venim i en la que vendrà no podem deixar a ningú enrere, i manco les famílies i d'aquestes les més vulnerables.

M'ha de permetre, però, que facem una valoració sobretot, i és curiós perquè normalment entrem dins matèria regulada en els articles i en els apartats, però a l'exposició de motius. L'exposició de motius d'aquest decret és prou substancial, no és gens gratuïta i evidentment justifica moltes actuacions que es proposen dins les modificacions. Però sobretot fa palesa una fotografia, un mapa i una realitat de les Illes Balears, i la fa avaluada, per dir-ho d'una manera, o valorada per tres entitats importants: l'informe FOESSA, que vostè i tots els membres d'aquesta cambra coneixem; la valoració-informe d'EAPN en el qual aquest parlament tots hi hem participat, amb el seu suport; i l'informe ETHOS també, o la recomanació d'ETHOS en tema d'habitatge. Però és que fa un escenari, fa un diagnòstic de realitat que no és d'ara, que es ve arrossegant i que vostè, juntament amb el Govern del pacte de progrés, gestiona des de fa cinc anys.

Crec que aquí és l'important a l'hora de posicionar-nos sobre aquest decret i valorar quina és l'eficàcia en la seva implementació. Crec, per altra banda, que reconèixer frases com el benestar ha empitjorat, la recuperació s'ha basat en una precarietat de les condicions laborals i en l'increment de les desigualtats o que converteix els treballadors en pobres o que els problemes de l'habitatge tenen un impacte en la situació socioeconòmica de les famílies, que ho sabem, evidentment fan també un poc un diagnòstic per a l'autocrítica, per veure on vostès durant cinc anys no han adreçat o corregit.

No dic que no s'hagin fet coses, és reconegut per la societat i per aquests grups parlamentaris que hem donat suport, o molts de grups parlamentaris que donam suport a moltes mesures impulsades des de la conselleria, entre les quals la Conselleria de Serveis Socials, però evidentment hem de parlar no una d'herència etèria de no sabem qui sinó d'una herència també d'aquest executiu, del Govern de la Sra. Armengol.

Miri, malgrat aquest decret llei si hi donen suport els grups majoritaris i la gran majoria d'aquesta cambra que no es tramiti per projecte de llei crec que serà una pèrdua d'oportunitat, però una pèrdua d'oportunitat de portar-ne més, sobretot el que el nostre grup parlamentari considera que és la necessària transversalitat de les polítiques d'aquest govern amb les persones i amb els col·lectius més vulnerables.

Vostès duen una política aquí decret rere decret de manera integral en la matèria que gestionen, però amb compartiments estancs, (...) compartiments estancs. És a dir, la transversalitat en temes de treure la gent de la vulnerabilitat en què es troben, i vostè va dur un decret aquí per treure la gent de..., o sigui, per donar recursos a la gent que està manifestament, on ho reconeixia a l'exposició de motius, en situació d'economia submergida.

Vostè va interpel·lar amb jo, vàrem parlar i em va reconèixer, i jo també li reconec, la dificultat de treure sobretot la gran majoria d'aquesta gent que està en situació irregular administrativa. Idò aquí hem d'agafar aquesta gent, aquesta gent hem de treure, aquests col·lectius, els perfils personals per veure la itinerància a una inserció i a una inclusió social com pertoca, perquè és l'única manera perquè tinguin una vida digna i que puguin fer el seu projecte.

Jo sé que no és competència d'aquesta comunitat autònoma, ni ho ha de ser mai, el tema d'estrangeria o el tema de regular les polítiques migratòries, evidentment és un problema, però també és una responsabilitat de tot l'Estat i evidentment de la Unió Europea. D'aquest tema ja n'hem parlat altres vegades. Malgrat això, però, nosaltres donarem suport a aquest decret perquè entenem que la urgència, la urgència de la situació que hi ha. Però miri, hem de tenir un poc de memòria històrica quant al que hem dit en aquest parlament, el tema de recessió no ve ara amb la COVID, el tema de recessió venia i vendrà. Per tant, les polítiques integrals i estratègiques d'aquest govern han d'anar sobretot molt vinculades a fomentar l'ocupació i entre el foment de l'ocupació està per donar suport als empleadors, precisament als que donen les possibilitats a aquestes persones.

Li diré el que ens agrada perquè sembla que hem començat dient el que no ens agrada. Què és el que ens agrada d'aquest decret i el trobam molt oportú? Posa ordre, defineix i sobretot dóna molta informació clara a la cartera bàsica de serveis socials, feia falta, la defineix, la completa i la visualitza d'una forma més integral, crea una comissió interdepartamental. Vostè sap que el meu grup parlamentari li ha traslladat moltes vegades que són necessàries per afavorir aquesta transversalitat les comissions interdepartamentals, ens ha agradat visualitzar-ho explícitament als articles del decret.

Fa una compilació normativa, ja era hora, de la dispersió que hi havia, i garanteix la seguretat jurídica, la comprensió i sobretot l'aclariment d'aquesta norma tan dispersa. Deroga, i ens va preocupar i li ho vàrem esmentar als decrets 4 i 6, sobretot articles on es qüestionava el procediment administratiu, donava una responsabilitat molt grossa als avaluadors i sobretot als avaluadors que no són de l'administració pública, és a dir, el tercer sector, i evidentment reconduïx a una situació transitòria, ho podem entendre, per això era important esmentar-ho.

Ens agrada, i entenem i estirem a l'aguait damunt això, que encarrega un informe a l'AIREF quant a la implementació d'aquestes mesures i sobretot a l'evolució d'aquestes prestacions. Crec que altres..., també altres auditors, per dir-ho d'alguna manera, però l'AIREF ens dóna garanties.

I sobretot la filosofia, el projecte principal és adaptar-ho al tema del ingrés mínim vital, és fonamentalment això. Vostè sap el nostre posicionament damunt l'ingrés mínim vital, que li hem donat suport al llarg de la conjuntura. Per tant, entendrà el nostre suport a aquest tema perquè és fonamental..., del que es tracta la validació d'aquest decret.

De què dubtam? Dubtam del tema de la justificació donat que passam a un model..., se surt d'una subvenció i va a una prestació. Per tant, crec que és important donar recursos a l'administració i als treballadors públics perquè tinguin una justificació, un seguiment i una inspecció en ares de la igualtat i de l'equitat i la transparència d'aquestes prestacions que són prestacions de doblers públics i moltes vegades a la solidaritat de la resta de persones que afortunadament no es troben en aquesta condició i situació de vulnerabilitat.

Què ens preocupa? Ens preocupa el pressupost. Ens preocupa la conjuntura de manca d'ingressos, la manca de definició per part del finançament del Govern central i sobretot per altra despesa que altres serveis públics estan tenint.

I torn fer un parèntesi que la meua companya avui matí ha fet i que ve d'aquesta conjuntura, ha traslladat a la consellera d'Hisenda, vagin replantejant-se l'auditoria. Els vàrem demanar l'auditoria interna a vostès de cara a l'eficiència i la (...), la necessitaran i no la necessitaran només en sous de persones, la necessitaran en despesa corrent i reorientant-ho.

Quina esperança tenim? Que encara no coneixem el document del Pla de recuperació de les Illes Balears que es presenta demà a la societat de les Illes Balears, però entenem que les mesures que pren el Govern via decret i via programes aniran contemplades aquí. Per tant, fer-ne el seguiment.

Què és el que no ens agrada? Ja li ho he dit, que es tramiti per projecte de llei, afecta els consells insulars, afecta els ajuntaments, crec que l'han interpellada sobre el tema d'invasió, d'ingerència dins competència, li deman que ens ho aclareixi aquí.

Entenem que ha consensuat amb ells pel que vostè ha dit, però evidentment està regulant actuacions que seran gestionades directament o part d'elles pels municipis, per les mancomunitats i pels consells insulars.

L'article 20.2 parla que hi ha una comissió tècnica sobre l'instructor... i amb el suport o la validació de la comissió tècnica que podrà donar la prestació, a atenció de situacions excepcionals. Aquí sí que pot crear un buit d'inseguretat, és molt important definir el perfil, definir quasi totes les situacions perquè és un decret amb una validació de norma que precisament li dóna l'oportunitat d'establir i definir tots els perfils, perquè el que estam donant als treballadors públics és una eina d'objectivitat i sobretot de no arbitrarietat, amb tota la bona fe que puguin aplicar, i sobretot de transparència.

Recordem que en aquest país afortunadament hem arribat a exigir a la ciutadania bon govern, rendiment de comptes i transparència, se'ns oblidava, només parlam de transparència. La transparència és l'execució precisament de les bones praxis al Govern i donar recursos als treballadors públics que són els que apliquen precisament la normativa.

I llavors, què és el que no veiem? Aquestes polítiques que li deia integrals i de xoc en tema d'habitatge i en tema d'ocupació, d'inserció laboral per a aquestes persones.

No hem de deixar a aquests col·lectius vinculats i dependents i crear unes expectatives simplement d'assistència, és molt important, la dignitat i l'autonomia personal crec que... i familiar del model que vulguin tenir ha d'anar encaminada a polítiques actives d'ocupació. Entenc perfectament que la seva responsabilitat és treballar a l'àmbit social amb aquests col·lectius, però ha de treballar molt de la mà -molt de la mà- de la conselleria d'Ocupació i d'un pla estratègic des del Govern.

És imprescindible, entenem nosaltres, aquest pla de xoc. No és la primera vegada que ho sent vostè aquí, ho ha sentit en altres comissions i en altres proposicions no de llei, s'han rebutjat proposicions no de llei en tema d'habitatge, per exemple, presentades pel nostre grup parlamentari i per això aquestes mancances les notam, però sobretot té una oportunitat per treballar amb profunditat amb els ocupadors, amb els empresaris, PIME, autònoms per a aquests col·lectius que són els que més realment ens ocupen i ens preocupen.

Hi ha nous perfils i els nous perfils són aquests autònoms que han acabat qualsevol tipus de prestació i no tenen ingressos i s'han hagut d'acollir a la RESOGA, ja no parlem també dels fixos discontinus que no seran cridats ara a l'estiu perquè els empresaris no poden obrir els establiments. Són nous perfils, són noves prestacions..., perdó, són nova despesa que augmenta amb aquestes noves incorporacions.

Per tant, entenem que aquests perfils s'han de tractar i s'han d'abordar amb una política no tan sols en tema de les prestacions socials.

Finalment, consellera, com li han dit els meus companys que em precedien, nosaltres sí donarem suport, li ho hem dit abans, suport a aquest decret, però sí que crec que el diàleg és fonamental, la revisió de la implementació d'aquestes mesures i crec que s'ha plantejat abans, hi estam d'acord amb el tema de la comissió juntament amb EAPN no només amb una compareixença per donar un informe, sinó una avaluació contínua de desenvolupament d'aquestes mesures.

I sí, torn demanar el suport als grups parlamentaris perquè es tramiti a través del projecte de llei amb... nosaltres vàrem demanar com a grup parlamentari que aquest mes d'estiu això estigués obert i crec que tenim prou temps per millorar-ho i fer més aportacions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Correspon ara el torn d'intervenció del Grup MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, vicepresidenta, diputats i diputades. Consellera, la veritat és que entenem que és una bona notícia que un decret d'aquestes característiques pugui sortir d'aquesta cambra amb una ampla majoria perquè crec que, si no ho he entès malament, fins i tot el Partit Popular hi votarà a favor. Ho dic perquè no m'ha quedat molt clar després de la seva intervenció si votaran a favor i o si anaven a abstenir-se o anaven a votar en contra.

Jo crec que és un bon instrument i també són faves computades, és a dir, que l'únic que fa és ordenar el sistema que tenim a la comunitat autònoma respecte al que són

prestacions socials a partir de l'entrada del que és l'ingrés mínim vital.

És a dir, crec que aquesta és la pretensió i no altra, ho dic perquè especialment tant en la intervenció de la Sra. Durán, com també del Sr. Gómez, es parla molt de processos d'inserció laboral, etc., que crec que no és l'objecte d'aquest decret, és a dir, no en parla, perquè tot això ja ve i està regulat en altres qüestions on sí que entenc que s'ha posat en dubte i supòs que la Sra. Durán ho feia amb referència a la renda mínima d'inserció, que sí que inicialment anava acompanyada de diferents processos en aquest sentit d'inserció laboral i d'inserció social, que no tenen perquè deixar de fer-se, perquè de fet... i sobretot quan ja va sortir la RESOGA la intenció era que poc a poc anàs substituint la renda mínima d'inserció que s'havia instaurat a l'any 2001, i que a més incloïa un aspecte fonamental de concepte, en el sentit que la renda mínima d'inserció, com bé diu la paraula era una renda, per tant, subjecte a un criteri tècnic i, en canvi, la RESOGA es planteja com a un dret que tenen els ciutadans i ciutadanes. I per tant, hi havia una diferència substancial que és molt important i que a més convé tenir en compte. Que, per cert, la renda mínima d'inserció no és competència dels consells insulars, els consells la gestionen, per això el Govern la transfereix cada any als consells insulars, però que és competència del Govern de les Illes Balears i no, en canvi, la gestió que sí que està en mans dels consells.

Entenem, per tant, que d'una banda aquesta nova renda, aquesta proposta que ha fet l'Estat és també una bona notícia i ho és precisament a un moment on ens enfrontam a una de les pitjors crisi que segurament ens haurem d'enfrontar, primer sanitària, després econòmica i evidentment que també serà social, i que, per tant, convé que ens armem de totes les armes que siguin necessàries per poder fer front, i ho dic sense acritud, però tot just quan sortíem d'una crisi econòmica, on les tres mesures estrella per fer front a aquesta gestió econòmica i em referesc a la que es va iniciar a l'any 2009, varen ser la modificació de l'article 135 de la Constitució Espanyola, per blindar precisament el deute i no les prestacions socials que es poguessin donar als ciutadans i ciutadanes; de recapitalitzar la banca per un import de 65.000 milions d'euros, i això passava quan a la gent la treien fora de ca seva perquè no podia pagar; i reducció dràstica de l'administració pública, és a dir, totes les retallades, tant de la sanitat, com de l'educació, com fins i tot també de les prestacions socials que es dugueren a terme.

Per tant, veiem un plantejament i un canvi que és substancial, que en aquesta comunitat autònoma ja varem ser pioners en el seu moment amb la implantació de la RESOGA, precisament a un moment on encara cuejaven tots els efectes d'aquesta crisi també devastadora, i em referesc a l'econòmica passada. I on avui es fa més necessari que mai, precisament que des de les administracions públiques se salvin les persones, front al que va passar en altres circumstàncies on es va posar tot l'aparell al servei de l'economia. És el que sempre hem defensat, d'una economia al servei de les persones i no d'unes persones al servei d'una economia.

Per tant, aquest decret l'únic que fa en aquest sentit és regular, és a dir, veure de quina manera queden les prestacions que teníem en aquesta comunitat autònoma respecte de la

implantació d'aquest ingrés mínim vital que ha posat en marxa l'Estat, res més que això. I per tant, descartar aquells que naturalment ja s'havien fet durant tots aquests anys, i parl de la renda mínima d'inserció i especialment protegint aquelles que només estaven regulades per decret, com és la que fa referència a la que perceben els menors, o els que han estat menors tutelats per la mateixa administració pública i, a més, amb uns mecanismes d'avaluació que permetran tenir aquest *feedback* constant també, per saber quins objectius es van assolint i poder en certa manera poder complementar tot el treball que es vagi fent des de les diferents administracions, tants consells insulars, com després sobretot els ajuntaments.

I especialment afinant totes aquelles qüestions que es referien a partides dels ajuntaments que van per a ajudes puntuals que es puguin donar des dels diferents serveis.

Per tant, com he començat la intervenció, donant les gràcies a tots els partits que donaran suport, entenem que és una bona eina, que sense cap dubte contribuirà a la millora dels nostres ciutadans i ciutadanes i molt especialment dels que més ho han de menester.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ensenyat. Correspon ara el torn d'intervenció del Grup Parlamentari El Pi, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, la torn saludar avui per segona vegada. Pràcticament en un minut podríem resumir l'essència d'allò que Proposta per les Illes considera envers d'aquesta qüestió. Primer, ahir com sap, els Reis varen visitar el lloc més pobre per estadística de tota Espanya que es diu Las Tres Mil Viviendas i què cridaven totes les persones d'allà? O quina era la veu majoritària? "Menys caritat i més feina". Per una banda, aquesta seria la nostra essència, i crec que és el que hauríem de defensar, perquè també és defensar la dignitat de les persones.

I per altra banda, ja sap que a l'ADN d'El Pi Proposta per les Illes, aquí també tenim representació d'altres dos diputats, hi ha la validació, la tramitació com a projecte de llei. Dit això, nosaltres li donarem suport, però pensam que hem de baixar a l'arena, hem de debatre els detalls, els continguts, sense pressa i amb l'aportació de tots els grups parlamentaris.

Consideram justificada en qualsevol cas aquesta figura, com diem, els donarem suport per regular la nova renda social garantida, davant la urgent necessitat d'adaptar-la a l'ingrés mínim vital, pensam que efectivament s'ha de complementar una cosa amb l'altra i que es podrien destinar part d'aquests doblers a altres situacions i a altres objectius d'aquesta comunitat.

Ordenar i agrupar les ajudes socials a Balears, també pensam que és un objectiu. Aquest decret llei regula a més de la RESOGA, altres ajuts, com són el complement de rendes de les Illes Balears, la renda d'emancipació de joves extutelats, prestacions econòmiques com ja s'ha dit, de dret de concurrència, prestacions d'urgència social, simplificar la tramitació d'aquests ajuts i deixa clar que no són subvencions. De totes maneres no ho són, però ho podrien semblar, també ho ha aclarit vostè, no ho són però bé, tampoc estan de qualque manera destinats a què es puguin justificar, que podria ser una idea, mitjançant la feina per exemple, amb altres mesures complementàries.

Però bé, anem per parts, estam d'acord com dèiem amb l'esperit que inspira aquesta nova renda social garantida, arribar allà on l'ingrés mínim vital no arriba, com per exemple situacions de pobresa sobrevinguda a causa de la pandèmia i adaptar-la a l'ingrés mínim vital, per evitar la superposició de cobertures, equiparar-les, quanties de prestació i els perfils de perceptors a l'ingrés mínim vital. No obstant això, li he de dir consellera que hem observat alguna contradicció, que no dic que s'hagi de corregir, però sí que ens haurà d'aclarir. L'article 16.f) estableix que la renda social garantida s'articula com a una prestació econòmica no condicionada, aquí vaig a la meua reflexió anterior, a l'obligació de participar en activitats d'inserció social i laboral...

LA SRA. PRESIDENTA:

Señoras y señores diputados, por favor un poco de silencio.

LA SRA. PONS I SALOM:

... beneficiàries de la renda a participar-hi.

Gràcies, Sra. Presidenta perquè em començava a despistar.

Per a l'article 22.d) estableix, però, com a obligació de les persones destinatàries, seguir amb aprofitament un pla d'activació laboral, d'acord amb el que estableixi el SOIB. No acabam d'entendre que això no sigui una clara contradicció, vostè m'ho aclarirà. En què quedam, estan o no estan obligats a seguir un pla i a participar en activitats d'inserció? Que consti que Proposta per les Illes, com dèiem, està d'acord que estigui vinculada una cosa amb l'altra.

La nostra gran preocupació quina és, el que realment preocupa a aquest grup parlamentari? El control efectiu per evitar l'ús fraudulent d'aquesta prestació, perquè sap que feta la llei, feta la trampa, forma part també de la nostra idiosincràsia, i supòs que això també s'haurà de vigilar, ja m'ho explicarà vostè. Hem detectat a la redacció d'aquesta prestació aspectes que la fan susceptible al frau, i miri que nosaltres som ben intencionats i que pensam bé de les persones, però l'article 22.a) diu que les persones destinatàries de la renda social, tenen l'obligació de destinar la quantia econòmica de la prestació de la renda social a la finalitat per la qual s'ha atorgat, és a dir, necessitats bàsiques establertes a l'article número 12, que són les pròpies de manutenció, ja ho ha dit, el vestit, derivades de l'ús de la llar, les que tenen a veure amb el suport per a la integració escolar, laboral, o la comunitat. Però pensam que és

difícil de controlar i demanaria Sra. Presidenta, si pot... o Sr. President, perdó...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, senyors diputats un poc de silenci. Perdoni.

LA SRA. PONS I SALOM:

Jo estic donant el cor en aquesta exposició, vostès si poden parlar almanco més baix, els ho agrairia molt.

Les sessions establertes a l'article 41 per a les infraccions lleus, però bé, com li he dit abans, trobam que és difícil de controlar, si ens ho pot explicar, i pas al següent punt ara sí, les sessions establertes a l'article 41 per a les infraccions lleus, greus o molt greus, pensam que no són sancions, que, com ho diríem, es puguin considerar desincentivadores de la comissió d'infraccions per part dels perceptors, perquè tenim realment recursos humans i materials suficients per poder controlar, Sra. Consellera, l'ús i el compliment en el temps dels requisits de la RESOGA?

I una altra qüestió: és suficient el marge establert del 150% d'obtenció d'ingressos per unitat de convivència per incentivar a cercar una feina millor? O ens trobarem amb una situació contrària?, de me n'aflueix per no triar?, o que si he de comparar tal vegada no em valgui la pena? I no vull que se m'interpreti com a desconfiança, però és per evitar el frau. Com es pensa fer? Per què un 150% i no un altre percentatge?, que supòs que si han posat aquest és perquè tenen clar que és el millor, m'agradaria saber per què. En què es basen per establir-lo? Tenen constància que aquest percentatge de 150 és l'adequat per motivar els perceptors de la RESOGA a cercar una feina? Perquè no hem d'oblidar que aquesta prestació, encara que no està limitada en el temps, és una mesura que hauria de ser temporal, ja que allò desitjable seria que els perceptors poguessin trobar feina, i tornam al minut zero perquè és allò que una societat avançada, una societat activa, una societat saludable pensam que ha de fer. No ho veig molt clar, no ens acaben de sortir els nombres.

Els mecanismes desincentivadors de cometre infraccions i els mecanismes de control establerts han de ser potents, creim que han de ser potents i que han de funcionar a la perfecció, perquè si no el frau podria estar servit -no és que ho vulguem- i això suposaria desvirtuar l'essència de la bona voluntat d'aquesta prestació, com és la salvaguarda de necessitats bàsiques de la població en risc de pobresa i exclusió.

Complement de rendes de les Illes Balears a les pensions no contributives, totalment d'acord. És una passa important, encara que segurament no serà suficient, en això segurament hi estam d'acord. Tenim les pensions més baixes de l'Estat, el 35% dels pensionistes balears, que són més de 67.000, reben una renda inferior, al llindar de la pobresa, i al voltant de 16.000 estan en situació de pobresa greu, atès que cobren menys de 317 euros mensuals, per la qual cosa és absolutament necessari que la nostra comunitat complementi en el percentatge més alt permès la quantia d'aquestes pensions.

I ja se li ha fet aquesta pregunta, però nosaltres també ens la feim: hi haurà doblers per a tanta festa? És una pregunta que ens feim sempre. Quin ens abastarà de l'economia o del pressupost que necessitam?, perquè de moment estam una mica decebuts amb les respostes que hem rebut de l'exterior, diguem-ho així.

Renda d'emancipació de joves que han estat sotmesos a mesures administratives de tutela o guarda de protecció de menors; li faré un parell de preguntes. Per què la durada màxima de la prestació s'ha establert en 36 mesos? No és que ens pareixi bé ni malament, però li faré una altra reflexió: pensem un segon, si podem..., o si poden, jo ja no puc, si poden acollir-se entre els 18 i 25 anys i fins als 23 no poden accedir a la RESOGA o a l'ingrés mínim vital, tenim que dels 18 als 23 van cinc anys; aquesta prestació màxim és de tres anys. Supòs que confiam que tinguin feina o que tinguin una altra sortida. Resultat: hi ha dos anys que no queden coberts i on el jove quedaria desprotegit; simplement és per saber per què s'ha triat aquesta edat, igual que el 150%. Quina és la raó per establir un règim de sancions més dur que l'establert per la RESOGA?

I parlem, per exemple, de les infraccions lleus; se sancionen amb la suspensió temporal de la renda social en una mensualitat. Renda d'emancipació, se sanciona amb l'extinció de la prestació i amb la prohibició d'accés a aquesta en un període de dos mesos. No són molt baixes, les sancions? Vostè m'ho contestarà també. Pensam que tal vegada és això, que cometre frau surt barat, tot i que estam en situacions desesperades, això no ho dubtam.

Infraccions greus. RESOGA, se sancionen amb l'extinció de la prestació econòmica i la prohibició d'accés a aquesta prestació, si vaig bé, en un període de tres mesos. Si la unitat de convivència inclou persones menors de 18 es reduirà a un mes. Renda d'emancipació: se sanciona amb l'extinció... Bé, no faré repàs a tot això que se sap tan bé, però és perquè no acabam de comprendre quina és la causa d'aquesta tria.

I llavors també, bé, parlant de les infraccions molt greus la RESOGA parla d'extinció de la prestació econòmica i prohibició d'accés a aquesta prestació en un període de sis mesos; la d'emancipació, prohibició d'accés a aquesta en un període de 12 mesos.

La nostra conclusió final, consellera, tornaria al punt 1 però ja no em repetiré, és que el nostre grup parlamentari dóna suport a la validació d'aquest decret, però demanarà la seva tramitació, com li he dit al principi, com a projecte de llei, perquè creim que sí, perquè creim que enriqueix, perquè creim que entre tots podem aportar, perquè donada la importància del contingut que regula és imprescindible una redacció més acurada, més meditada, i on tots els grups parlamentaris puguem fer les nostres aportacions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Ara correspon intervenir al Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. La COVID-19 ha provocat una crisi sanitària, econòmica i social de gran magnitud. No podem oblidar, emperò, que ha posat de manifest totes les febleses d'aquest sistema i la necessitat de posar fil a l'agulla per canviar el nostre model econòmic i productiu. La pandèmia ha posat en relleu desigualtats estructurals de diferents naturalesa: una cobertura pública limitada, un sector laboral precari i precaritzat, famílies recarregades assumint les tasques de cures i una desigualtat de gènere que afecta tant l'àmbit remunerat com la distribució de les tasques al si de les famílies.

Les situacions de vulnerabilitat són fruit d'un procés de precarització del món laboral, gràcies a unes reformes laborals que han deixat els treballadors en situació de feblesa, tan feble com que avui en dia tenir feina no et garanteix poder cobrir totes les despeses. Parlem, per tant, de treballadors en risc d'exclusió, una autèntica barbaritat que ens hauria d'empeguir. És per açò que els governs han de donar resposta a través de mesures socials per cobrir les necessitats bàsiques de la població. En aquest context és important no deixar ningú enrere i assegurar que tothom pugui comptar amb uns ingressos per cobrir les necessitats bàsiques; també per a aquells que no poden acollir-se a ERTO. Ens trobam idò en un context d'emergència social.

Si realment volem que la nostra ciutadania pugui viure dignament, si és ver que aquest és el nostre objectiu, haurem d'aprendre alguna cosa d'aquesta crisi que estem vivint. Per a MÉS per Menorca la lliçó és clara: estam obligats a reconstruir la societat amb valors solidaris i ètics, on la vida, l'única cosa important, sigui el centre de tot, perquè sense vida no hi ha economia, no hi ha res.

Les mesures de reconstrucció postcrisi hauran de partir des d'una perspectiva crítica, prenent la ruta autèntica transformadora de l'Agenda 2030, posant el focus en totes les persones i el medi ambient, formulant polítiques coherents i orientades a la consecució de tots els drets humans i el desenvolupament humà sostenible. I fixin-se que parlem de reconstrucció d'un nou model, no de recuperació del vell model que ens ha portat on som actualment.

Molt resumidament aquest decret tracta de posar ordre en les ajudes socials un cop el Congrés dels Diputats ha aprovat l'ingrés mínim vital creat pel Govern central, i podem dir que queda justificada la urgència per donar resposta i cobrir aquells aspectes que podien quedar buits per la complexitat que ha introduït la normativa, ben complicada, de l'ingrés mínim vital de l'Estat. Però no ens cansarem d'insistir i repetir que si bé aquestes ajudes són més que necessàries hem de canviar el xip, hem de reconstruir una ciutat més justa i solidària davant un increment exponencial de les desigualtats socials.

De res no ens serviran aquests decrets i mesures socials si no van acompanyats en paral·lel d'una feina intensa en el canvi de model econòmic i productiu. La tecnologia avança a un ritme brutal, per tant resulta fonamental centrar-se en els canvis que es produiran, i deixar de pensar que el turisme i la construcció han de ser els únics pilars econòmics. Aquests són

dos sectors amb una més baixa productivitat que la indústria i amb una ocupació més precària. Ara més que mai cal tenir una mirada a llarg termini, perquè la COVID-19 ens planteja reptes i canvis urgents.

Però tenint en compte que aquest decret és una adaptació de la renda social a la nova situació de l'ingrés mínim vital, volem fer un comentari de l'ingrés mínim vital des d'una perspectiva crítica. És evident que consideram que és una mesura positiva, però que arriba tard, més de tres mesos després de la declaració de l'estat d'alarma, quatre anys després de la creació de la RESOGA. I una de les grans objeccions a l'ingrés mínim vital és que s'oblida que el cost de la vida no és igual a tots els punts de l'Estat espanyol; no és pot comprar el mateix amb 460 euros a Menorca que a Càceres o a Palència, per exemple. El cost de la vida, de l'habitatge, dels carburants, etc., és molt més elevat a les Illes Balears que a molts altres punts de l'Estat espanyol.

Però tot i les pinzellades crítiques, votarem a favor d'aquest decret, perquè sens dubte aquestes mesures suposen una oportunitat per començar a distribuir més recursos entre aquelles persones en situacions molt complicades econòmicament, en un moment de crisi com aquest, agreujat per la dependència del sector turístic del nostre territori.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Ara correspon el torn al Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Gamundí.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. Sra. Consellera, com cada vegada que puja a la tribuna parlamentària un representant de la meua formació política, vull reiterar el nostre condol i ànim a totes les persones que han perdut un familiar o ésser estimat, afectat per les necessitats inesperades i conjunturals que ha provocat aquesta pandèmia sobre les famílies o persones afectades, així com el meu desig de millora de totes les persones que estan avui lluitant per poder vèncer aquesta malaltia.

També vull mostrar una vegada més el meu reconeixement a tots els professionals públics i també de les empreses privades, que han demostrat la seva vàlua i la seva gran professionalitat, així com el reconeixement a totes les entitats del tercer sector i voluntaris, que han contribuït amb el seu esforç i perseverança a tenir avui una societat millor. Agrair també a tota la societat balear el seu comportament, però alhora fer un recordatori que al virus no l'hem vençut i que és responsabilitat de tots poder alliberar-nos d'ell.

És evident que l'impacte social i econòmic deriva de la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19 ha obligat a les administracions públiques a reaccionar amb el desenvolupament de polítiques de garantia de rendes, des dels diferents nivells i àrees de competències, a fi de salvaguardar la satisfacció de les necessitats bàsiques d'amplis sectors de la

població, prova d'això són les mesures impulsades pel Govern i aprovades també per aquest mateix parlament per unanimitat, mitjançant el Decret Llei 4/2020, de 20 de març, que pel qual s'establien mesures urgents en matèria de contractació, convenis, concerts educatius i subvencions, serveis socials, medi ambient, procediments administratius i pressuposts, per afrontar l'impacte econòmic i social de la COVID-19; i, per altra banda, el Decret 6/2020, d'1 d'abril, pel qual s'estableixen mesures socials urgents per pal·liar els efectes de la situació creada per la COVID-19 i de foment de la recerca sanitària. Mesures relatives a col·lectius en situació de vulnerabilitat i mesures extraordinàries en matèria de la gestió de la renda social garantida.

No obstant això, la situació de pobresa que vivim a la nostra comunitat, segons entitats com la xarxa EAPN de les Illes Balears a l'informe del 2019 i la Fundació FOESSA en l'informe del 2018, ens indiquen que entre un 18 i 21% de la població de la nostra comunitat es troba en situació de pobresa o risc d'exclusió social. Així mateix també fa poc, Intermón Oxfam, ens fa saber que serem una de les comunitats autònomes on la situació es veurà agreujada per les conseqüències que està deixant l'actual crisi econòmica derivada de la pandèmia per la COVID-19.

La digitalització i l'automatització de la força productiva del treball estan provocant canvis molt profunds en el mercat laboral. Podem veure aquesta situació des d'un punt de vista negatiu, pèrdua de llocs de treball, precarització, reducció de jornades, o podem cercar instruments diferents per construir una societat més justa, motiu principal pel qual avui debatem aquest decret llei 10/2020, de 12 de juny, de prestacions socials de caràcter econòmic de les Illes Balears, que pretén donar una sortida a la crisi des de la sostenibilitat, per donar oportunitats a tothom i que ens permeti una societat amb menys desigualtat i més cohesió social.

A la passada legislatura es varen dur a terme molts esforços per recuperar el sistema públic i els serveis públics, incorporant més treballadors públics i al mateix temps garantint nous drets. Entre aquests nous drets sense dubte el més destacat fou la renda social garantida de 2016, una mesura pionera que va obtenir el suport de totes les forces polítiques, fet que prestigià en aquell moment la política i que ha servit de mirall per desenvolupar normatives per part d'altres comunitats autònomes i ara recentment per part de l'Estat, amb l'ingrés mínim vital; ingrés mínim vital, un real decret llei aprovat pel Consell de Ministres i convalidat en el Congrés dels Diputats per àmplia majoria, a excepció de VOX, que, fidel al seu estil, en una mesura històrica i d'aquestes característiques, s'ha posat de perfil i s'ha abstenut. Tal com avui també fan amb aquest decret que és objecte de debat.

Per tant, aquesta és la primera vegada que a Espanya es posa en marxa una mesura d'aquesta naturalesa i amb això també donam compliment a les recomanacions que des de l'any 2014 ens ve fent el Consell de la Unió Europea, de millorar la cobertura i l'eficàcia dels sistemes de renda mínima garantida i el suport a les famílies. I ho hem fet per lluitar contra la vulnerabilitat econòmica, la qual genera tot un *continuum* de desigualtats, falta d'oportunitats i incertesa en la vida de la ciutadania.

El Partit Socialista els anys vuitanta va posar en marxa la Llei general de sanitat, el Pla de serveis socials, va aprovar a la dècada dels noranta les pensions no contributives, en els anys 2000 avanços civils com el matrimoni igualitari, que per cert fa 15 anys que som més lliures i més igualitaris gràcies a aquesta llei...

(Alguns aplaudiments)

I la Llei de dependència. I ara, l'ingrés mínim vital, que ja dúiem en els nostres programes des de l'any 2015 i que avui ja és una realitat per a la nostra comunitat. Divendres passat s'efectuava el primer pagament a 617 llars de Balears, un total de 2.200 persones, les famílies de les quals estan formades per 974 adults i 1.311 menors. I ara el Govern ha contractat 26 auxiliars administratius per ajudar a sol·licitar fins a dia 31 d'agost el nou ingrés mínim vital a uns 3.500 perceptors de la renda social garantida i de la renda mínima d'inserció que podrien tenir accés a la prestació estatal.

Així doncs, al mateix temps que es desenvolupava aquesta norma, la nostra comunitat autònoma ja treballava amb el Ministeri de la Seguretat Social per poder complementar la normativa estatal i ampliar els perfils, per arribar així a més beneficiaris i consolidar d'aquesta manera la renda social garantida. Aquest decret llei a més considera com a novetat les persones i famílies que per causes sobrevingudes, es trobin en situació de pobresa, ja que es veuran beneficiats per la nova renda social garantida, un perfil important a causa de la situació de treball que tenim a la nostra comunitat pel que fa a la temporalitat i oferint aquesta ajuda a més en un temps real, a més d'ampliar les edats de 25 a 65 anys i reduir a 3 anys l'estada mínim de residència. També s'han incrementat aquestes quanties a percebre, fent una especial èmfasi a les famílies que tenien menors per combatre la pobresa infantil.

Senyors diputats i senyores diputades, tota pobresa és dura i injusta, però és molt més sagnant la pobresa infantil, per això ambdues normes tenen en compte aquesta unitat de convivència i les famílies, i a nivell econòmic també s'ha fet aquesta discriminació positiva cap aquests nuclis de convivència. D'aquesta manera, davant una mateixa necessitat, equiparam els ingressos i protegim de manera positiva el menor, garantint els mateixos drets, però també les mateixes obligacions, fent el seguiment a través del SOIB i participant del Pla d'ocupació d'actius i informar de qualsevol modificació que pugui passar en el nucli familiar. Un altre perfil que complementarà aquesta renda social garantida seran les pensions no contributives que ja es venien fent per part del Govern des de l'any 2017 i que s'incrementen als més de 6.000 pensionistes amb un 25% més i s'eleva a més a més a categoria de llei com a dret subjectiu.

Altrament, es deixa la porta oberta a complementar diferents situacions que possiblement es puguin transformar en ajudes, creant una comissió que pugui valorar-ho i, si així es considera, integrar-ho via llei de pressuposts a l'any corresponent. Però com el seu mateix nom indica, estam davant d'un decret llei que regula les prestacions econòmiques socials de la comunitat autònoma i és per això que també s'analitzen altres prestacions i s'eleva també a rang de llei, com seria la renda d'emancipació a joves extutelats que s'equiparà a les

quanties de l'ingrés mínim vital a més de lligar-la al Pla educatiu individual.

Finalment, a través d'aquesta norma se simplifiquen els requeriments amb les màximes garanties pel que fa a les ajudes d'urgència que ja estan contemplades a l'actual llei de serveis socials i que són les ajudes gestionades per les entitats locals, els consells insulars i els ajuntaments amb la finalitat de guanyar agilitat en aquesta difícil situació que haurem d'afrontar totes les administracions conjuntament.

Per altra banda, a partir de 2021 deixarà d'estar en vigor la renda mínima d'inserció atès que aquestes persones quedaran cobertes amb la renda social garantida nova o amb l'ingrés mínim vital. Però ara, en aquest marge de temps, també correspon als consells insulars i als ajuntaments reformular les seves ajudes i al mateix temps adequar els programes socials per tal de donar una major resposta a un major nombre de persones en situació de vulnerabilitat.

A través d'aquest decret llei consolidam uns drets de ciutadania sostinguts per tres principis bàsics: la llibertat perquè augmenta el nostre poder de decisió com a ciutadans autònoms, més igualtat perquè d'aquesta manera acabam amb l'estigma social a diferència de les rendes condicionades on es cau en l'estigmatització arribant a culpabilitzar-los per la seva situació, i més solidaris perquè distribuïria millor la riquesa per recuperar l'equilibri social basat en la confiança que cada persona és prou madura per desenvolupar el seu projecte vital i, per tant, cada persona és lliure de decidir com vol contribuir a aquesta societat.

En definitiva, les estratègies d'inclusió necessiten del suport social i laboral de totes les administracions i el conjunt de les entitats del tercer sector i de la societat en general. Per això, el meu grup parlamentari donarà suport a aquest decret llei, perquè volem demostrar amb fets que hi ha una manera diferent d'abordar una situació de crisi a diferència d'unes altres ja viscudes per part de la dreta.

És a dir, nosaltres som partidaris de proposar una sortida per l'esquerra, posar l'accent a reforçar el sistema públic creant i consolidant drets de ciutadania en els moments difícils i oferint d'aquesta manera una sortida justa que no recaigui en els mateixos de sempre, les persones vulnerables.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Gamundí. Ara al seguiment està previst un torn de rèplica pels grups que han intervingut a favor. Per tant, jo donaré la paraula als portaveus dels diferents grups si en volen fer ús. En primer lloc intervé el Partit Popular, la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Bé, jo la veritat és que a vegades m'avergonyesc quan sent segons quines afirmacions aquí quan després les dades són les

que són, i les dades no menteixen. Em referesc quan escolt afirmacions de les sortides per la dreta o les sortides per l'esquerra, quan en aquesta comunitat autònoma quan més ha augmentat el nivell de pobresa ha estat precisament amb partits d'esquerres. Això és cert i això és ara.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Perquè la pobresa i l'exclusió social té a veure amb molts de factors. Precisament, i jo ho deia abans aquí, té a veure amb habitatge i amb temporalitat en el treball i precisament aquestes dues polítiques, la d'habitatge i la de temporalitat en el treball, han estat les grans oblidades els darrers cinc anys en aquesta comunitat autònoma.

Per això, el mes d'octubre quan es va presentar un informe de FOESSA érem la comunitat autònoma, la tercera comunitat autònoma, amb més risc d'exclusió social. Per això teníem 240.000 persones amb risc d'exclusió social. Per això teníem el mes d'octubre de l'any passat 90.000 persones amb pobresa severa, que jo els ho deia aquí i pareix que jo..., vostès senten ploure i vénen aquí amb uns mantres i amb unes coses que els diuen des del seus partits polítics i tal, però al final quan una persona ha pagat un lloguer, ha pagat els subministraments i li queden 300 euros per viure aquesta persona és pobre. I amb vostès hi ha més pobres que mai.

Dit això, tornam a dir que és un decret que és una oportunitat perduda i nosaltres creim, i ho he dit aquí, que és necessari regular i adaptar-nos a l'ingrés mínim vital. Clar que era necessari, però després evidentment no es pot canviar tot el marc normatiu de serveis socials de les Illes Balears i que a més envaeix competències de consells insulars i d'ajuntaments via decret llei. Això si es fa d'aquesta manera, i encara no he sabut si els partits polítics donaran suport o no a l'aprovació com a projecte de llei, si vostès avui votassin en contra que es tramitàs aquest decret com un projecte de llei seria una vergonya.

Dit això, la COVID-19 ens ha deixat 75.000 persones a l'atur, 150.000 persones en un EERTO, ha triplicat les cues per recollir menjar, però mentre aquí el PSOE parla de pobresa infantil i que la pobresa infantil també existeix, el PSOE vota en contra de seguir recarregant les targetes de menjador a 6.152 famílies els mesos de juliol i d'estiu. I és així, és així.

Per cert, vostès que també formen part del pacte amb EAPN, EAPN ens va enviar a tots els partits polítics un document de les mesures que s'haurien d'aplicar a causa de la COVID i en el punt número 8 una de les mesures que també deia EAPN era precisament continuar amb les recàrregues de menjador, de targetes de menjador, a aquestes 6.152 famílies, i vostès no ho varen fer, no ho han seguit carregant. És més, varen presentar aquí una PNL i empegueïts, perquè és veritat que ho deien empegueïts, però varen votar en contra. Per tant, socials, però poquet, social, però el just.

M'ha xocat un poc la intervenció del Sr. Miquel Ensenyat que tot el temps que ha intervengut, poquet, la meitat del temps li ha sobrat, però es dirigia a jo i es dirigia a la bancada del Partit Popular. Nosaltres no hem aprovat aquest decret, nosaltres no formam part del Govern, eh? Nosaltres sí que és veritat, que vostè em demanava si hi donàvem suport, nosaltres

donam suport a aquest decret per responsabilitat, és un suport crític perquè creim que hem perdut una oportunitat de fer molt més. I sí, Sr. Ensenyat, no sé si se l'ha llegit o no aquest decret, és un decret bastant complex i requereix bastant de temps, però sí que és veritat que aquest decret deroga qualsevol normativa anterior a serveis socials, tot el de serveis socials, fins i tot el d'inclusió, llevat evidentment de l'Estatut d'Autonomia que això no ho pot tocar, gràcies a Déu, aquest decret i que diu les competències d'inclusió social, aquest decret deroga tota la normativa anterior de serveis socials. És així, Sra. Consellera, i ho diu clarament a la disposició addicional primera o segona..., derogatòria.

Per tant, sí, ho deroga tot. A partir d'aquí, totes les ajudes i l'eina que teníem bàsica per a la inclusió era la renda mínima d'inserció, perquè la renda mínima d'inserció no només era una subvenció o una ajuda que evidentment la finançava el Govern, la gestionaven els consells, com vostè deia, però al final anava a les persones, anava als usuaris, anava als perceptors, i aquests perceptors no només tenien aquesta ajuda sinó que amb ella tenien una formació, un seguiment i tal. I això qui ho ha de seguir fent ara? Els consells? Perfecte, però a càrrec seu, no, a través de..., no a través de ..., no. Al final passarà que aquestes persones...

EL SR. PRESIDENT.

No entrin en debats, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Al final les persones que tenien un seguiment, al final les persones que tenien un seguiment per part del consell si volen continuar amb aquest seguiment l'hauran de sufragar amb el pressupost dels consells. I és així.

Al final, i és veritat i vostè ho sap, el Govern s'estalvia 4 milions d'euros i és una retallada que ha fet als pressupostos que teníem aprovats de 2020 als consells insulars. I això és totalment cert.

Nosaltres, nosaltres el que hem dit, creim que era necessari, creim que feia falta no només fer aquesta RESOGA sinó que ajuntar la RESOGA amb un procés d'inserció i l'important era no només ajudar les persones, que evidentment s'ha de fer, perquè per a nosaltres allò bàsic és que continuïn amb el programa d'inserció, perquè l'objectiu principal per al nostre partit polític és una vegada s'hagi cobert el necessari ha de ser..., el que nosaltres cercam és la plena inclusió i la normalització de les famílies vulnerables, i amb aquest decret aquestes famílies més vulnerables queden totalment descobertes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Durán. Ara correspon al Grup Parlamentari Unidas Podemos. Té la paraula la Sra. Mayor.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President. Seré molt breu. Sra. Durán, estem d'acord en una cosa, aprovarem a favor aquest decret llei. En tota la resta nosaltres no hi estam d'acord.

Ja ho he dit a la meua intervenció, que la recuperació de les Illes Balears, de la situació que ha arribat aquí a la pobresa, o sigui, hem arribat a aquesta situació per una precarització de les condicions laborals, econòmiques i socials amb la gestió que es va fer de l'anterior crisi.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, per favor... Tothom té el seu torn d'intervenció.

(Se sent de fons la Sra. Durán i Cladera de manera inintel·ligible)

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Jo li he respectat el seu torn mentre sentíem aquí mentides... Em reafirmo en la meua intervenció, que és una mesura molt necessària perquè el que fa és enfortir l'escut social aquí a les Illes Balears...

I és que no tinc res més a dir. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

(...) Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. També seré molt breu, tot i que és més còmode fer-ho des d'aquí, sobretot per (...) a la consellera, que no sé si podrà encara dir qualque cosa, sembla que no.

Miri, jo sí que hi ha una cosa que vull fer palesa i és el perquè demanam la tramitació, és a dir, tornaré fer ressò del perquè demanam la tramitació a través de projecte de llei. Algunes estratègies pot ser allò de dir-li posam un pal enmig de la roda i que això es demori i tal. No és la nostra línia ni molt manco, crec que a més li diré que seríem propositius i hem estat implícitament traslladant algunes inquietuds que dins debat podem guanyar o no podem guanyar, però sí teníem propostes, i eren les propostes específicament, per exemple, a l'apartat -i s'ha esmentat abans- l'article 16, el tema de la RESOGA; diu que s'articula com una prestació econòmica no condicionada a l'obligació. Nosaltres ens posicionam en una línia diferent, i és establir perfils, és a dir, no privar-lo de la prestació, perquè és més... evidentment la prioritat és treure'l de la situació de vulnerabilitat i donar la prestació, sobretot perquè és subjectiva, es converteix en subjectiva, és un dret assolit, per tant inqüestionable.

Però no ho vull deixar només aquí, el que sí entenem és que hi ha d'haver perfils específics per a aquesta gent per treure-la de la situació de vulnerabilitat que es pot cronificar. Això és el que nosaltres entenem.

I dins aquestes mesures d'activitat hi ha la formació; així com està redactat hi ha la formació. Excloem..., és a dir, té dret a dir "jo no he tengut per què anar a cap tipus de programa de formació precisament per a la (...) o l'orientació", i això creim que és l'important de poder participar els grups parlamentaris en el projecte de llei. És a dir, d'aportar, de crear debat o d'orientar alguna actuació. Era per això.

I insistim, crec que és important que aquesta cambra, els grups parlamentaris, amb un fet com aquest de prestacions i que es converteixen sobretot... o es consoliden drets subjectius... puguin tenir la major aportació del debat. Jo també li he fet ressò abans que no qüestion ni molt manco el diàleg social que ha tengut vostè amb altres institucions i també amb entitats socials, perquè els coneixem també nosaltres i sabem que concerten serveis i són importants.

Però també hi ha una altra cosa que volia fer palesa, i aquí se'ns passa. És a dir, estam en una situació de COVID; d'entrada post COVID; estam traumatitzats pel que ha suposat en pèrdua de vides, en la vulnerabilitat en què entraran moltes persones i famílies, però el tema de la crisi no parteix a partir de dia 1 de març, ni molt manco; la situació de la crisi, i així ho diu la mateixa exposició de motius, està evidenciada per informes de les associacions del Tercer Sector en tema de pobresa de 2018, de 2019, en aquesta mateixa comunitat autònoma, on aquest govern du cinc anys, cinc anys de gestió, i que venien dient els mateixos agents socials de la situació de desaceleració, crisi, i llavors recessió. No és a partir d'ara que comença tot això, ara s'aguditza, i ara tenim un problema molt més sobrevingut, conjuntural, amb mesures excepcionals i amb mesures estratègiques, i nosaltres el que volem com a grup parlamentari de Ciutadans és aportar-li el que consideram també com a interlocutors socials, i les mesures que entre altres coses s'han aprovat a proposicions no de llei, o les aportacions que hem fet al pla autonòmic, precisament incorporar-les a aquesta norma, una norma transcendental, precisament per garantir aquestes prestacions, però que entenem que l'única via que podem fer és si es pot trametre a través de projecte de llei.

Per això insistim i demanam als grups que donen suport al Govern que reconsiderin l'oportunitat de treballar intensament i crear una dinàmica de treball específica perquè es tramiti per projecte de llei i la podrem complementar i millorar, ni molt manco posar pals a les rodes, almanco el nostre grup parlamentari no acudirà a aquest treball normatiu amb aquesta intenció, i li puc dir que ha apuntat alguna de les mesures i alguna de les propostes que li hem fet. Serem més precisos, evidentment, i li podrem aportar molt més contingut a aquestes propostes. Insistesc, crec que és molt important dissenyar perfils propis a cada un dels col·lectius, perquè se n'han incorporat més, perquè no serviran les mateixes polítiques actives en aquest tema, i que ha d'anar de la mà precisament amb una estratègia conjunta del Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Ara correspon al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Gràcies, president, intervindré des d'aquí i així estalviarem 20 cèntims de lleixivet, no és vera?, i l'esforç. Gràcies per cuidar de nosaltres, crec que en aquest sentit és important sempre tenir cura de la gent que no intervé directament damunt la tribuna però sí que permet que siguem aquí una altra vegada, no és el mateix que avui matí, i sempre ens deixam sempre, o deixam de saludar la gent que és en aquell racó d'allà -no em referesc als diputats de VOX-, em referesc als que hi ha més enrere, encara, que són els que tradueixen a llenguatge de signes, i que també hem de reconèixer la feina que fan.

Em sap greu que la Sra. Durán trobi que la meua intervenció ha estat de més. No sé si era amb un sentit figurat, que es referia a MÉS com un grup polític o que sobrava la meua intervenció. Jo en tot cas crec que com a... No és això? Tanta sort, tanta sort. Li agraeixc que no sigui així. Crec que tots som lliures d'exposar el que pensam, i vostè es referia a nosaltres dient que venim aquí amb un mantra i sempre repetim el mateix, i després ens ha envergat pels morros que quan governa l'esquerra hi ha més pobres que quan governa la dreta o quan governen vostès. I s'ha referit a uns informes d'Intermón Oxfam, de Càritas, etc. Bé, jo li dic que si la lectura de la realitat que fa vostè, i especialment quan governa, és aquesta, és a dir, la premissa que quan governen vostès hi ha més riquesa i que quan governam nosaltres hi ha més pobresa, jo crec que s'ho haurien de fer mirar, perquè entenem que el punt de partida sempre és important fer una bona anàlisi de la realitat, i per tant si això per a vostès vol dir obviar el nostre model productiu, la nostra temporalitat dins el sistema productiu, l'econòmic i molts d'altres factors que hem de tenir en compte, evidentment farem després actuacions que no seran correctes o almanco ajustades a la realitat que hem de canviar, que en moltes coses segurament estarem d'acord de cap allà on hem d'anar.

Aquesta és una, aquesta és una, i crec que és important posar de manifest aquest acord gairebé unànim que hi haurà avui en aquesta cambra, que és de plantejar una renda, és a dir, que tothom té dret a viure, que això és del que parlam avui aquí, i viure vol dir que tothom ha de tenir dret a una prestació tot i que és bàsica i que segurament insuficient, però escolta, quan no hi havia res la situació era bastant pitjor.

Per tant, aquí varem ser pioners amb una renda, la renda social garantida de l'any 2016, tot just després de la crisi, a més també aprovada per unanimitat. Això ha donat oxigen a moltíssims de ciutadans i ciutadanes en aquestes illes i ho hem de posar en valor -ho hem de posar en valor-, que tot i les circumstàncies que tenim en aquesta comunitat autònoma, tot i les dificultats econòmiques, que hi són, socials, de model productiu, varem ser capaços de posar en marxa una renda que ha donat molt d'oxigen o ha estat un globus d'oxigen per a molts de ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes i d'aquesta terra.

I ara n'hi ha una en l'àmbit estatal i per tant, hem d'adaptar les que tenim aquí, aquesta i altres, a aquesta que ha posat l'Estat que és al cap i a la fi és el que avui discutim i el que votarem d'aquí a una estona.

Per part meua res més que celebrar aquesta gairebé unanimitat que hi haurà en aquest tema i agrair les aportacions de tots els grups.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Ara correspon al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo crec que avui vist el que hem vist aquest debat ha estat més d'argumentari polític que de parlar del decret en si tot i les seves explicacions i allò que hem aportat cadascun de nosaltres.

Ho dic perquè crec que el vertader debat seria aquesta tramitació com hem dit abans com a projecte de llei on es podria parlar de la lletra petita, de tot allò que pensam que es pot millorar, d'allò que no s'ha arribat fins al fons, etc., i preguntes que ens han sorgit a tots els grups parlamentaris, inclòs el nostre, preguntes que li he formulat i evidentment no em pot contestar, les hi traslladaré per escrit.

Dit això, té el nostre suport a aquest decret i tot i això incidim que ens agradaria i apostaríem per la tramitació com a projecte de llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Ara correspon al Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

No intervindré, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Idò pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Gamundí.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Gràcies, president. Senyores diputades i senyors diputats, Sra. Durán, vostè ens ha acusat de no donar suport a la pròrroga d'aquestes targetes de beca menjador, li ho varem explicar el dia de la comissió, però li ho tornaré explicar, una, perquè nosaltres apostam per les prestacions de caràcter permanent i perquè a més vostè sap que les activitats d'estiu les gestionen directament els ajuntaments, els quals han rebut

ajudes per part d'aquest govern de l'ordre d'1 milió d'euros i a més a més s'ha duit a terme un pla de conciliació al qual es donaran ajudes per part de pagar les matrícules de les escoles d'estiu, així com també ajudes per poder pagar el tema del menjador.

Crida l'atenció que un partit que va consentir a l'anterior crisi que hi hagués infants que no fessin les tres menjades diàries...

(Petit aldarull)

... vengui aquí a qüestionar precisament avui això.

(Alguns aplaudiments)

I mirin,...

(Continua l'aldarull)

... la veritat és que sentir-los parlar de retallades...

La veritat, sentir-los parlar de...

... retallades..., ahir precisament Biel Company que ens parlava de retallades en educació i també de retallades en salut quan evidentment a la passada legislatura fèrem tot l'esforç per precisament poder recompondre...

(Remor de veus)

... l'estat del benestar que tenim ara en aquests moments i poder afrontar millor... amb millor capacitat aquesta pandèmia, la veritat és que és com a mínim curiós.

Llavors, en el tema de la tramitació dels ajuntaments jo els demanaria..., de l'ingrés mínim vital, jo entenc que... evidentment els ajuntaments són la principal porta d'entrada i tots els partits que avui estam aquí ens consideram municipalistes, per tant, crec que s'ha de deixar dins el que és el marge d'aquesta tramitació en l'àmbit estatal que s'intenti arribar a un acord satisfactori per les dues parts perquè evidentment puguin col·laborar els ajuntaments també en la tramitació de l'ingrés mínim vital.

I mirin, està bé que la drete ens vengui aquí a dir que es faci més del que s'està fent, però és que vostès anirien a la mar i no veurien l'aigua perquè com deim sempre mai no serà suficient, però...

(Remor de veus)

... no s'adonen de la diferència substancial d'aquesta sortida de la crisi cap a l'esquerra? De veritat que ens volen donar lliçons?

Si m'ho permeten jo els faré un repàs i els recordaré tot el que hem construït com a comunitat i evidentment reforçant aquest estat de benestar...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, per favor...

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

... pel que fa a les famílies i col·lectius vulnerables...

EL SR. PRESIDENT:

... un poc de silenci...

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

... hem ampliat la renda social garantida, s'han facilitat 3.000 *chromebooks* i targetes SIM, ampliació i millora de connexions mòdems i llicències, exempcions en les quotes de lloguer a l'IBAVI, més ajudes de lloguer, ampliació de les beques menjador, tutories de reforç per a alumnes amb necessitats, ajudes als cuidadors de les persones dependents.

En relació amb el Pla de conciliació s'han duit a terme ajudes per organitzar les escoles d'estiu, per contractar monitors per a menors amb discapacitat, ajudes per a famílies, programes de reforç educatiu, ampliació d'espais; per als treballadors i les empreses i autònoms ajudes directes per als autònoms, liquiditat per a les pymes, facilitats per pagar crèdits, facilitats per pagar tributs autonòmics, pla de xoc del sector primari, fons extraordinaris del sector cultural, ajudes per al teixit industrial...

(Remor de veus)

... exempció de taxes portuàries de transport de mercaderies...

(Alguns aplaudiments)

... pla pilot de reactivació de turismes... i la darrera, i la darrera...

(Continuen els aplaudiments)

... i no per això manco important, ERTA en lloc d'ERO. ERTA en lloc d'ERO. I avui precisament, avui mateix...

(Remor de veus)

... duim a aprovació la consolidació... la consolidació de la renda social garantida per poder donar una major cobertura i protecció social a les persones vulnerables.

Per tant, no li puc tolerar aquesta afirmació, Sra. Durán, que quan hi ha govern d'esquerra o de pacte de progrés hi ha més pobres. Mai, mai en la història de la...

(Remor de veus)

... de la democràcia...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, per favor...

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:
... de la nostra comunitat autònoma s'ha posat a disposició una xarxa de protecció tan gran...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gamundí...

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

... per poder fer front...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gamundí, Sra. Gamundí...

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

... un moment, per favor, a veure...

(Remor de veus i rialles)

Senyors diputats,...

(Remor de veus)

... senyors diputats, tothom ha tengut el seu temps, a més de parlar aprenguin a escoltar. Continui, Sra. Gamundí.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Continuarem...

(Alguns aplaudiments)

Mai... -vaig acabant, vaig acabant, venga-, mai, mai en la història de democràcia a la nostra comunitat autònoma no s'ha posat a disposició una xarxa de protecció tan gran per poder afrontar aquests moments de complexitat que vivim i com que sé que no ho diran els grups de l'oposició en nom dels més necessitats vull donar les gràcies a la presidenta i a la Sra. Consellera Fina Santiago i a tots...

(Remor de veus)

... els consellers i conselleres, als consells insulars i als ajuntaments,...

(Aldarull)

... a persones que han estat al peu del canó perquè amb mesures com les que...perquè amb mesures com les que he citat ara mateix... perquè amb mesures com les que he citat ara mateix i les que duim a aprovació avui aquí donau molt de sentit i ens ompliu d'orgull a totes les persones que hem participat d'un projecte col·lectiu, polític durant molts d'anys, les quals en

aquests moments estam assegudes a la bancada de l'esquerra d'aquestemicicle...

(Alguns aplaudiments)

Per tant, gràcies, perquè avui tenim una comunitat...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sra. Gamundí,...

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

... més solidària, més justa...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras,...

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

... i en definitiva...

EL SR. PRESIDENT:

... Sr. Sagreras,...

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

... una millor comunitat.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

... li record que és al Parlament.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Senyors diputats... En torn de fixació de posició per als grups que no han intervingut ni a favor ni en contra, pel Grup Parlamentari VOX té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Sra. Santiago, lo primero que le quiero decir es que me sorprende que usted siga aquí todavía porque sigo opinando que usted ya no debería estar aquí, dado que no ha sido capaz de proteger a los niños de esta comunidad autónoma, una de las funciones de su consejería, que es la protección de los menores, los que han estado bajo tutela...

(Remor de veus)

... bajo tutela, acogimiento o guarda de las instituciones de Baleares, han sido violados durante años sin que lo haya podido impedir. Pero como está usted aquí, pues ya le diré que en cuanto al decreto ley que usted nos presenta, cualquier persona que hojee este decreto, lo primero que detecta es que ustedes presentan hoy aquí para la validación de este parlamento una serie de medidas que no están previstas para

responder a la urgencia social derivada de la COVID-19, sino a un problema crónico y estructural de estas islas.

Desde la aprobación de la renta social garantizada en el año 2016, no sólo no ha disminuido la pobreza en Baleares, sino que sigue existiendo y se sigue extendiendo como una mancha de aceite que ustedes son incapaces de contener. Ustedes mismos en la propia exposición de motivos del decreto ley reconocen que en el 2019 más de 200.000 personas estaban en riesgo de pobreza o en situación de exclusión social y además así lo reconocía el Informe del estado de la pobreza en las Illes Balears, elaborado por la Red para la inclusión social en Baleares. Esto supone el lamentable porcentaje de un 18% de la población de Baleares, llegando incluso al porcentaje del 21,5% en el año 2018, cuando aún nadie podía ni tan siquiera prever ni imaginar la grave situación de emergencia sanitaria, económica y social que viviríamos en el año 2020, a consecuencia de la pandemia provocada por el virus de Wuhan o el coronavirus.

Una vez más, al igual que llevan haciendo con el resto de decretos ley que vienen aprobando desde la declaración de la emergencia sanitaria, aprovechan la situación para regular a su antojo materias que deberían ser sometidas a una tramitación parlamentaria, recogiendo las aportaciones que todos los grupos de esta cámara pudieran realizar. Aprovechan para regular una prestación como la renta básica garantizada, que desde su aprobación en el 16 no sólo no ha resuelto el problema del crecimiento de la pobreza en Baleares, sino que lejos de ello, lo que hace es diluirlo haciendo que la mancha de aceite se extienda aún más.

Por supuesto que la crisis social a la que nos enfrentamos requiere de una respuesta inmediata, pero para esto tienen ustedes las herramientas definidas en la Ley de servicios sociales del año 2009, que establece diferentes tipologías de prestaciones económicas, entre ellas las de urgencia social. Lejos de ello, pretenden ustedes legislar al margen de este parlamento, que es quien ostenta la representación de los ciudadanos de Baleares.

Otro tipo de prestaciones económicas que están concebidas para ser prestadas de forma crónica, en un sistema que pretende convertir a una gran masa de población en ciudadanos subsidiados por el Estado, donde cada vez es más difícil progresar por las enormes cargas fiscales y sociales que sustentan sobre sus espaldas los trabajadores y empresarios de estas islas, al igual que los del resto de España.

La renta social de Baleares implantada en el 2016 o la recientemente aprobada por el Gobierno de España, el ingreso mínimo vital, no son prestaciones económicas destinadas a ayudar a quiénes lo necesiten ante una situación de emergencia, sino que se configuran como un derecho subjetivo, que nada tiene que ver con la circunstancia que lo ha ocasionado. Por su parte, las prestaciones económicas en régimen de concurrencia, mediante convocatoria pública al margen de la legislación sobre subvenciones, atienden a la disponibilidad presupuestaria y no tanto a una verdadera situación de emergencia social.

En cambio este decreto, en vez de limitarse a reforzar las prestaciones económicas de urgencia social, que lo hace, que

son las que deberían ponerse en marcha, se dedica este decreto a revisar y modificar legislación aprobada por este Parlamento para otro tipo de prestaciones. Si lo que pretenden es no solapar el ingreso mínimo vital del Estado con la renta social garantizada de Baleares, podrían entender una derogación o una suspensión de la ley de 2016, que establece la renta social garantizada, pero no una nueva regulación *ex novo* de una prestación que -insisto- no responde a la necesidad derivada de la situación generada por la COVID, sino una dependencia crónica de cientos de miles de ciudadanos de estas islas que no pueden subsistir por sí mismos en un sistema fracasado, desde el punto de vista social, tras años de un gobierno autonómico social-comunista, que no puede ampararse en la crisis económica para justificar su fracaso, porque han gobernando ustedes los últimos cinco años con crecimiento económico.

Tal vez deberían empezar a plantearse las reformas de calado y en profundidad que deben realizar y dejarse de parches con pagas sociales generalizadas que no están resolviendo el problema estructural, provocado por ustedes mismos por culpa de la rigidez del mercado laboral que impide dinamizar las contrataciones y la rigidez del mercado de la vivienda que penaliza a los propietarios con un régimen normativo que limita en exceso sus derechos a la hora de alquilar y les penaliza fiscalmente a la hora de transmitir las viviendas. Y ese fracaso de sus políticas es incontestable, en 2013 había un 8,6% de trabajadores en pobreza severa, en 2019 era un 19,6%, más del doble. Hoy en día el 24% del paro es de larga duración, el triple que en 2007. Las paguitas sociales son un parche, una mentira, una ilusión traicionera, son pan para hoy y hambre para mañana. ¿Quieren luchar realmente contra la pobreza? Reformulen su política social y económica en profundidad.

Es evidente que existe hoy un desajuste entre los precios de la vivienda y los salarios, pero la única fórmula para subir los salarios sin que suban las listas del paro es dejando un mayor margen a las empresas para poder subir esos salarios, y la fórmula eficaz de hacerlo es disminuyendo otras cargas, como las cargas fiscales, o introduciendo ayudas para suplir la insularidad, ayudas que nunca llegan a aprobarse.

Nosotros creemos que en tiempos extraordinarios como los que vivimos deben implantarse medidas extraordinarias, y que las personas de Baleares, a las que el Gobierno irresponsable ha colocado en una situación financiera límite, merecen ser ayudadas, pero esas ayudas deben ser temporales y condicionadas a la búsqueda de empleo. No existe mejor política social que la creación de empleo, y ustedes, lejos de permitir que las empresas lo creen, lo que hacen es destruirlo con su política turismofóbica, con sus trabas administrativas, con sus moratorias absurdas para el sector de la construcción en medio de un parón económico como nunca antes habíamos vivido en tiempos de paz en este país, con su política fiscal abusiva que no consigue más que ahuyentar las inversiones internacionales, que huyen despavoridos a otros países ante el abuso de una administración pública elefantiásica, que necesita recaudar más y más para sostener sus gastos estructurales e improductivos. Todo eso es lo que deberían ustedes replantearse si de verdad quieren luchar contra la pobreza.

Pero lejos de ello la conclusión a la que llegamos ya muchos es que a ustedes les encanta que la población se empobrezca. ¿Saben por qué?, porque la solvencia económica es lo que nos hace libres, y ustedes no quieren ciudadanos libres, quieren ciudadanos sometidos al poder político que ustedes ostentan. Les someten a la dependencia del Estado, a la dependencia económica, y les anulan su libertad, como ha hecho siempre cualquier gobierno social-comunista cuando ha gobernado, en cualquier época y en cualquier parte del mundo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors i senyores diputats, un cop conclòs el debat passam a la votació, i el president demana si el Ple valida o no el decret llei debatut.

Passam a votar. Votam.

(Remor de veus)

El resultat de la votació és: 55 vots a favor, perquè hi ha 1 vot telemàtic; 1 en contra i 3 abstencions.

Un cop validat el decret llei, no importa demanar, perquè s'ha sentit més d'un grup parlamentari que desitja que es tramiti com a projecte de llei. En cas afirmatiu la sol·licitud serà sotmesa a la consideració de la cambra. Per tant, ara votam si s'ha de tramitar com un projecte de llei. Votam.

(Petit aldarull i se senten veus de fons que diuen "vergonya, vergonya")

Senyors diputats, senyors diputats... 27, si els interessa escoltar el resultat de la votació: vots a favor 27; vots en contra 32, perquè hi ha 1 vot telemàtic, abstencions cap.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Els record que ara començarem la darrera sessió d'avui.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS